

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 20/2020 - 28 pàgines

Sessió ordinària del dia 12 de novembre del 2020

El dia 12 de novembre del 2020, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 91/2020, que és el següent:

1- Examen i votació de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs, Carles Sánchez Rodríguez i Roger Padreny Carmona, president i consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de mesures urgents en matèria d'arrendaments de finques urbanes i de millora del poder adquisitiu.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Marín
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero

M. I. Sr. Marc Magallon Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Víctor Filloy Franco, ministre d'Afers Socials, Habitatge i Joventut; Sílvia Calvo Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Ester Vilarrubla Escalas, ministra d'Educació i Ensenyament Superior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

La Sra. síndica general:

Bona tarda a tothom.

Primer punt.

1- Examen i votació de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports ha estat publicat en el Butlletí número 88/2020 del 2 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, la M. I. Sr. Ester Molné Soldevila, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Ester Molné:

Gràcies Sra. síndica.

En la reunió del dia 28 d'octubre del 2020, la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports, em va nomenar ponent de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

A l'esmentada Proposició de llei li foren presentades 9 esmenes a l'articulat: 7 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal i 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La Sindicatura, el dia 21 d'octubre del 2020, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentada Proposició de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports el dia 21 d'octubre del 2020.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports en el decurs de la reunió celebrada el dia 28 d'octubre del 2020 ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes que li han estat presentades.

De les esmenes que figuren a l'informe de la ponència, 1 esmena no s'ha aprovat; i 8 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat.

D'altra banda, per coherència amb l'esmena 8 de l'informe de la ponència que ha estat retirada per transacció i aprovada per unanimitat i que contempla l'ús del llenguatge inclusiu en l'article esmenat, la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports ha acordat harmonitzar el text de la Proposició de llei en aquest sentit.

Així mateix, també s'ha considerat escaient fer constar a l'Exposició de motius el següent text:

"En la present Llei, s'entén que les denominacions en gènere masculí referides a persones o càrrecs, inclouen a dones i homes, llevat que del context es dedueixi el contrari."

Del resultat de la votació de les esmenes presentades pels grups parlamentaris se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració del Consell General i el qual també incorpora les modificacions que s'han dut a terme en base a les propostes de tècnica legislativa i d'adequació a les regles i als usos formals i lingüístics del Consell General que els membres de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura, Joventut i Esports han considerat escaient fer figurar.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Molné.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

El Grup Terceravia votarà a favor d'aquest text legislatiu. És un text consensuat, i volíem també agrair la directora de l'Agència, AQUA per la seva gran feina i per la feina també de la ministra, perquè està treballant de valent i està avançant a nivell de molts dossiers. Francament Sra. ministra és un exemple per la política andorrana.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Montaner.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

L'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra es va crear l'any 2016 amb l'objecte entre altres, d'avaluar, acreditar i certificar l'oferta d'ensenyament superior d'Andorra.

Amb la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, s'han millorat aspectes tècnics que la mateixa Agència havia anat detectant com a millorables, com el seu funcionament i la composició dels seus òrgans.

S'incorporen al text nous aspectes com les fonts de finançament per cobrir el cost dels experts externs, -que són les persones que ajuden a avaluar la qualitat dels plans d'estudis universitaris-, i s'afegeixen elements per adaptar-se als estàndards de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior per seguir treballant per garantir la qualitat de l'ensenyament superior que es desenvolupa al nostre país.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar dos esmenes, una no va ser acceptada i l'altra ha estat transaccionada i aprovada.

Amb la primera volíem restituir el caràcter públic de tots els informes d'avaluació emesos per l'AQUA ja que la modificació restringeix aquest caràcter als informes favorables.

L'altra esmena proposava un canvi en la composició de la Comissió d'Apel·lacions que és l'encarregada dels recursos d'alçada interposats contra les resolucions de l'AQUA i on es va proposar de substituir la direcció de l'Agència per un altre membre del Comitè Director que no estigués vinculat als centres universitaris i que representés al Govern.

Entenem, i així ho han entès també les companyes i el company de la Comissió, que sent el director de l'AQUA el que signa les avaluacions, acreditacions i certificacions de qualitat no podia formar part de l'òrgan que ha de resoldre apel·lacions o recursos d'alçada a la seva decisió.

Després del treball en Comissió compartit i transaccionant 8 esmenes (de les 9 presentades) creiem que hem confegit una bona modificació de la llei, un text que com va expressar la seva directora, Marta Fonolleda: "suposa un grau de maduresa i un salt qualitatiu per a l'Agència".

Per aquests motius la proposició compta amb el vot favorable del Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Sandra Codina.

La Sra. Sandra Codina:

Gràcies Sra. síndica.

Avui votem la Proposició de llei de modificació de la Llei de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra (AQUA).

En la meua intervenció anterior, fa unes setmanes, ja vaig defensar les bondats de l'AQUA i els motius que justifiquen la necessitat de dotar el nostre país d'una Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior.

L'AQUA, des que es va posar en funcionament, ha contribuït a situar Andorra de manera clara al mapa de l'ensenyament universitari d'Europa. També dins de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, un projecte que equipara els diferents sistemes entre països, amb l'objectiu de potenciar el sistema universitari de tot el continent. Actualment compta amb 48 països membres. Entre ells Andorra, que hi és present des del 2003.

El redactat definitiu de la proposició de llei, i que avui sotmetem a aquest Ple, ha quedat millorat gràcies als treballs realitzats en comissió. Els grups de la majoria hi hem introduït esmenes de caràcter tècnic. A tall d'exemple, millorem la representativitat dels estudiants dins del Comitè Director. Concretament incloem, dins d'aquest Comitè, un alumne que cursi estudis a alguna de les universitats privades d'Andorra. Aquest estudiant serà renovat cada dos anys, de manera rotatòria.

D'aquesta manera donem representativitat a totes les universitats, també les noves que es vagin instaurant. Recordar que, en l'actualitat tenim la UOLS, activa des de fa anys. I aquest curs s'hi han sumat la Universitat Carlemany i l'Europea.

A la vegada, tenint en compte que totes aquestes universitats privades que s'han implementat a Andorra ofereixen estudis virtuals, també donen valor a un model d'ensenyament, l'online, que cada vegada té més pes i presència dins de l'Ensenyament Superior. Precisament la situació generada per la Covid-19 així ho ha evidenciat.

En definitiva, amb aquesta aportació que la majoria fem a la proposició de llei, els estudiants tindran més veu i capacitat de decisió dins del Comitè Director de l'AQUA. En l'actualitat ja hi tenim un alumne, que representa els qui cursen estudis a la Universitat d'Andorra.

Recordem que aquest Comitè Director està format pels rectors de les universitats pública i privada, representants de la Cambra de Comerç, dels ja esmentats estudiants, del Consell General, del

Ministeri d'Educació, la directora de l'AQUA i, finalment, amb un assessor expert internacional.

Senyores i senyors consellers, la Llei que avui aprovarem fa ajustos en el funcionament, en l'estructura i en les fonts de finançament de l'AQUA. Fins ara el pressupost de l'agència es nodria únicament del Consell General. Amb els canvis introduïts, incloem la corresponsabilitat amb tots els centres del país. Per assumir els costos que comporta l'acreditació dels plans d'estudi de les noves universitats que es volen implantar a Andorra. I és que, com s'està constatant, són cada vegada més nombroses i estem convençuts que se seguiran incrementant els propers anys.

Els grups de la majoria seguirem treballant per convertir Andorra en un referent del sistema d'ensenyament superior, donant facilitats als centres que vulguin instaurar-se amb l'objectiu d'atreure innovació i talent.

Amb la proposició de llei de l'AQUA aconseguim deixar clares les regles del joc per a tots els actors de la comunitat universitària i, a la vegada donem més facilitats per als nous centres. De manera que, també, ens puguem mostrar sòlids i atractius a ulls europeus.

Han passat quatre anys des de l'entrada en vigor de la Llei de l'AQUA. Ara tocava fer-hi una millora. I així ho hem considerat i compartit tots els grups parlamentaris aquí presents. Gràcies també al treball en Comissió hem assolit la millor llei per a l'AQUA.

L'educació és i serà sempre cabdal. L'educació és indispensable si volem gaudir d'una societat madura, amb esperit crític i plural. Però l'educació evoluciona. I des del Consell General tenim la responsabilitat de seguir adaptant-nos a les noves realitats educatives, dins i fora de les nostres fronteres.

Per tot l'exposat, els grups parlamentaris de Ciutadans Compromesos, Liberals i Demòcrates votarem a favor de la modificació de la Llei de creació de l'AQUA.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Codina.

Pel Govern, Sra. Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies Sra. síndica.

Les meves paraules bàsicament són per agrair a la Comissió d'Educació tot el treball i les aportacions que han fet per millorar el text, i després d'escoltar les intervencions de les conselleres crec que també puc agrair tots els vots a favor de tots els grups parlamentaris.

Crec que ens hem de felicitar que després de quasi bé quatre anys de l'aprovació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, l'AQUA, tots hem estat atents a les necessitats d'adequar el funcionament, la composició i les fonts de finançament de l'AQUA a la realitat operativa actual.

Sense dubte es manté l'esperit de la llei del 2016 que vetlla per assegurar la independència, la transparència i la professionalitat de l'AQUA, alhora que possibilita el reconeixement a nivell internacional. Però hi hem inclòs els canvis necessaris per esdevenir una entitat més sostenible per les finances públiques més participativa i a la vegada hem pogut incorporar millores tècniques que ens permeten garantir els estàndards de qualitat europeus, incrementant la independència i l'autonomia.

No em vull repetir en els detalls que ja han exposat les conselleres que han intervingut i per tant només reiterar l'agraïment per la col·laboració i el treball constructiu que han fet possible una millora en concret de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament d'Andorra i en general també de l'ensenyament superior.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. ministra.

Cap altra intervenció...

Acabades les intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la proposició de llei per assentiment.

Declaro aprovada la proposició de llei.

Punt número 2.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs, Carles Sánchez Rodríguez i Roger Padreny Carmona, president i consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de mesures urgents en matèria d'arrendaments de finques urbanes i de millora del poder adquisitiu.

El Projecte de llei de mesures urgents en matèria d'arrendaments de finques urbanes i de millora del poder adquisitiu fou publicat en el Butlletí número 79/2020 del 14 d'octubre. S'ha formulat una esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs, Carles Sánchez Rodríguez i Roger Padreny Carmona, president i consellers

generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 89/2020 del 4 de novembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada intervé el Sr. Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

En primer lloc volia dirigir unes paraules d'agraïment al meu grup, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata per la feina i per la confiança, i entraré en matèria.

El Projecte de Llei de mesures urgents en matèria d'habitatge i de millora del poder adquisitiu se'ns presentà el 14 d'octubre, -data de la publicació al Butlletí del Consell General.

El dia 4 de novembre presentarem una esmena a la totalitat que acompanyarem d'un text alternatiu. L'esmena i el text alternatiu els sotmetem a votació en la sessió d'avui.

Del Projecte de Llei també tindrem oportunitat de parlar-ne. En la meua intervenció, però, em centraré en el desenvolupament dels punts del text alternatiu que presentem, ja que estimo que són d'interès per a vostres conselleres i consellers.

Tant el projecte de llei com el text alternatiu tenen dos àmbits d'actuació: el primer és el de l'habitatge i el segon el del poder adquisitiu. Tant l'un com l'altre formulen propostes per esmorterir l'impacte de les actuals condicions econòmiques sobre la vida material de la ciutadania. Però el fet de dedicar-nos a la redacció d'un text alternatiu ja indica que el projecte de llei original no ens ha estat grat i que creiem en la seva millora per assolir els objectius que entenem que s'ha de marcar aquesta llei de mesures urgents. Hi ha desacord, però també hi ha matís.

Procediré a definir aquests objectius en l'àmbit de l'habitatge i a exposar-ne les mesures que introduïm a l'efecte. Una bona política d'habitatge i, per tant, la política d'habitatge que necessitem, compta amb tres dimensions: el curt termini, el mitjà termini i el llarg termini. Les mesures que s'activin han d'acomplir i relligar-se sota aquest esquema. En el curt termini considerem que hi tenen cabuda els ajuts a l'habitatge i les pròrrogues sobre els preus del lloguer i sobre la disponibilitat del contracte. En el mitjà termini hi trobem els instruments que permeten fer política d'habitatge -això són: eines generadores d'informació i reguladores que fonamenten les decisions. Finalment, en el llarg termini, figura la construcció i la gestió d'habitatge públic.

En aquest text alternatiu incloem mecanismes que obeeixen a les dues primeres dimensions, el curt termini i el mitjà termini, i ho fem per la conveniència

i necessitat d'endegar aquests mecanismes de manera urgent. Tenint en compte que l'encariment dels preus del lloguer és un problema que arrosseguem des de ja fa uns quants anys, val la pena fixar amb urgència mecanismes que evitin en la mesura del possible haver de trobar-nos l'any vinent, de nou, considerant una quarta llei de mesures urgents -tenint en compte les dues del 2019 (18/2019 i 23/2019, del 15 de febrer i del 12 de desembre successivament) i l'actual.

Comencem, doncs, pel principi. A l'article 1, "Pròrroga dels contractes d'arrendament d'habitatge per a residència habitual i permanent", proposem la possibilitat de l'arrendatari d'exigir una pròrroga -cito: "...d'un període de temps equivalent al contracte rescindit o a les seves pròrrogues, essent un any com a mínim", la qual cosa vol dir que front a la pròrroga d'un any proposada al projecte de llei original el contracte es pugui allargar pel temps que ha estat vigent -cinc anys o un any, segons indica l'article 42 de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999, en el seu text refós del Decret del 30 de maig del 2018. Això ens permet assegurar que l'any vinent els llogaters gaudeixen de les condicions actuals del contracte i que les revisions no superen l'IPC. Alhora, i per aquells contractes de cinc anys, la seva pròrroga ens permet establir parcialment el mercat i guanyar temps per a la posada en marxa de mesures a mitjà i llarg termini, ja que una part dels pisos de lloguer mantindran les revisions del preu segons l'IPC i no requeriran d'una pròrroga l'any vinent. Acomplim d'aquesta manera un objectiu programàtic i evitem noves escalades que desboquin el mercat del lloguer.

El text alternatiu inclou les excepcions a la pròrroga incorporades l'any passat i les modificacions que incorpora el projecte de llei d'aquest any. Parlem de què si un habitatge es vol deixar de llogar per fer-ne ús propi per part de la propietat o familiars en línia directa sigui per consanguinitat o adopció, poden fer-ho i que si es vol cedir l'habitatge al Govern per al seu ús social, també es pot fer. Alhora, s'incorpora la modificació que exclou de la pròrroga aquells habitatges de lloguer amb un import d'arrendament superior a 1.500 euros. Aquesta excepció ens sembla interessant per l'efecte que pot provocar discriminant un mercat d'habitatge de lloguer de luxe d'un d'habitatge de lloguer per la majoria, corregint els efectes que el primer exerceix sobre el segon i situant-nos en la lectura, al nostre entendre encertada, de què el del preu de l'habitatge no és un problema d'oferta sinó d'accés. Mesures a curt termini que assenten les bases per a solucions a mitjà termini.

A l'article 2, "Modificació de la Llei 21/2013, del 10 d'octubre, per al foment de la rehabilitació del parc immobiliari, la millora de l'eficiència energètica dels

edificis i l'ús de les energies renovables” introduïm la filosofia de l'article del projecte de Llei original i desviem el seu objecte cap al que entenem habitatge de lloguer assequible. L'article bonifica de 10 a 15 punts la petició de subvenció del programa Renova de reforma i rehabilitació d'habitatges si aquest es destina al mercat del lloguer que anomenem “assequible”. Per tal d'aclarir aquesta categoria introduïm un apartat 5 amb la definició d'habitatge de lloguer assequible als efectes, únicament, de l'article. La definició tipificada en aquest text és la següent: “S'entén habitatge de preu assequible aquell destinat al lloguer amb un preu inferior al 30% de la renda familiar, prenent com a referència les rendes que no superin 1,5 vegades el llindar econòmic de cohesió social, definit al Decret legislatiu del 30 de maig del 2018 de publicació del text refós de la Llei 6/2014, del 24 d'abril, de serveis socials i socio-sanitaris, vigent en el moment de la incorporació de l'habitatge al mercat”.

La referència del 30% s'ha establert tenint en compte les definicions internacionals en la matèria que consideren que un individu o una família ha de destinar una part inferior al 30% de la seva renda al pagament del lloguer. Pel que fa a la referència que ha de tenir aquest 30% la tasca es complica degut a la inexistència d'índex de preus de lloguer, per la qual cosa havíem de trobar un indicador oficial, que reconegués les variacions i s'ajustés a la realitat econòmica i social d'Andorra, això és: el llindar econòmic de cohesió social. Parlem de què amb el LECS actual, aproximant-lo més a la meitat, que no la mitjana dels salaris d'Andorra, és a dir, multiplicant-lo per 1,5 vegades, registrem que per una renda de 1.626 euros aproximadament, el preu de lloguer no pot superar els 487 euros. Considerem aquest llindar i la fórmula del 30% com a òptimes per tal d'establir una referència sòlida i robusta no només per a l'actual llei, sinó per a properes mesures que hagin de comptar amb el concepte.

A l'article 3 del text alternatiu introduïm un instrument central en les polítiques d'habitatge que el prenem de l'esborrany del projecte de llei de l'Institut de l'habitatge: el Registre de Contractes d'Arrendament d'Habitatges. Són dos els motius per incloure'l en aquesta llei. En primer lloc, la seva adequació als nostres objectius programàtics; en segon lloc, la urgència de la seva disposició i la conveniència d'incloure'l, per lògica i per efectivitat, a la Llei d'arrendaments de finques urbanes del 1999.

Però en què consisteix aquest registre de contractes d'arrendament? Es tracta d'un registre que l'ubiquem al Ministeri d'Afers Socials, Habitatge i Joventut on s'han d'inscriure els contractes d'arrendament de manera obligatòria i que, per tant, suposarà una base de dades insubstituïble sobre els preus i les condicions

dels habitatges de lloguer. Aquesta informació ens permetrà conèixer el veritable estat del mercat del lloguer al nostre país i a les nostres parròquies, possibilitarà la presa de decisions en política d'habitatge tant al Govern com als comuns -que també podran accedir a la informació, sempre subjecta a les mesures de protecció de dades personals- i permetran, entre altres, la construcció d'índex de preus, dotant-nos d'una referència fidedigna i que comprèn les variacions que experimenta el mercat. És una eina de la que, aprovant avui aquest text alternatiu, en podríem disposar immediatament. Una mesura imprescindible per al mitjà termini i estructuradora de solucions.

L'article 4, “*Modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999, modificant el capítol quart del títol III, Règim d'infraccions i sancions*”, inclou les modificacions del règim sancionador incloses al projecte de llei original introduint els canvis respecte als familiars directes i la filiació per consanguinitat i per adopció i, a més, introdueix la tipificació de l'obligatorietat d'inscripció del contracte d'arrendament al Registre de Contractes d'Arrendament d'Habitatges. Concretament i al respecte constitueix falta lleu el retard de més trenta dies en la inscripció del contracte un cop formalitzat, i constitueix falta greu no haver transmès la còpia del contracte per a la seva inscripció al registre. Finalment, l'article 4 també numera de nou els articles en coherència amb tot el text.

L'article 5 té un sentit similar al del 4, ja que faculta el ministeri amb capacitat inspectora no només en la matèria de l'acompliment correcte quan s'al·leguen les excepcions que contempla la llei -element contingut al projecte de llei original-, sinó també en la matèria d'inscripció del contracte al Registre de contractes d'arrendament d'habitatges.

Fins aquí, les mesures referents a l'àmbit de l'habitatge. Són mesures que matisen i eixamplen les inicialment presentades al projecte de llei cap a un termini de més abast, estructurant possibles polítiques d'habitatge. Mesures a curt i mitjà termini, coherents entre sí, destinades a dotar de ferrament els propers passos per solucionar i facilitar l'accés a l'habitatge de lloguer, promovent les condicions per gaudir d'un habitatge digne tal com especifica l'article 33 de la nostra Constitució. I fent-ho sense obviar les propostes del Govern sinó disposant-les de la manera que, creiem, acompliran millor el nostre objectiu: fer accessible l'habitatge de lloguer.

Ara parlaré de les mesures per a la millora del poder adquisitiu, una categoria que no s'acompleix sinó és de manera combinada amb les de l'habitatge, però vers la qual s'hi dirigeixen mesures específiques amb

l'objectiu immediat i urgent de millorar les condicions materials d'existència de la majoria de la ciutadania.

Comencem per l'article 6, "Increment del salari mínim interprofessional". Aquí proposem l'increment del salari mínim fins al 60% del salari mitjà seguint la recomanació de la Carta Social Europea. Considerem, alhora, la facticitat d'aquest objectiu en el context actual i proposem el seu assoliment en dues etapes: incrementant el salari mínim fins al 55% del salari mitjà aquest 2021 i encomanant un segon increment el 2022, el qual sí assolirà el 60% fixat com a meta. Per què augmentar el salari mínim en aquesta proporció i en aquest context? Crec que és la pregunta que tothom es pot fer, entenent que aquest augment, que es correspondria a un 8,5% aproximadament fins els 1.170 euros aproximats, constituïria una dificultat afegida a la situació econòmica de les empreses. Crec que aquest supòsit amaga el sentit real de la pregunta, la qual formulo de nou: per què augmentar el salari mínim en aquesta proporció i en aquest context?

Si no m'equivoco aquesta llei és de mesures urgents per a la millora del poder adquisitiu. L'augment del salari mínim és una actuació directa en aquest sentit. La seva millora substancial permet el manteniment del poder adquisitiu de la majoria social, permetent alhora un augment del consum d'aquesta majoria. Aquest augment del consum és a hores d'ara clau en el manteniment de l'activitat empresarial, hores de tremolor i d'incertesa en els sectors del turisme i del comerç, i part dels ingressos dels quals dependran del consum intern.

Perquè hem de crear riquesa i cercles virtuoses que la mantinguin, i també perquè hem de tenir mecanismes de socialització de la riquesa, que aquesta arribi a les capes majoritàries de la població, que hom es pugui permetre una vida no centrada en aconseguir cobrir les despeses. Aportar certes enmig de la incertesa, aportar tranquil·litat a les famílies en les hores difícils. Fem-ho possible, apropem-lo als objectius fixats a la Carta Social Europea.

En el mateix sentit actua l'article 7. Aquí proposem un augment de les pensions d'un 8,3%, acomplint els requisits de cotització -25 anys de cotització- i si la pensió rebuda és inferior al salari mínim. Un 8,3% que constitueix un augment equivalent a la implantació d'una tretzena paga, demanda històrica del col·lectiu de pensionistes. Aquest augment milloraria les pensions amb més de 25 anys de cotització tot i que encara serien lluny del salari mínim. Vull recordar que el que considerem llindar econòmic de cohesió social, amb aquest nom tant significatiu, s'estableix en el salari mínim. Aquest fet ens dona una idea cabdal del problema que arrosseguen les quanties de les pensions. En la mateixa línia introduïm l'increment de la pensió de solidaritat per a les persones amb

discapacitat i la gent gran, a l'article 8. També proposem un augment del 8,3%, en el mateix sentit que les pensions de jubilació. Recordem que aquestes pensions de solidaritat han de complementar les pensions cotitzades. És de justícia proposar-ho en els mateixos termes. Aquests augments contribueixen a la creació de certesa i a la consolidació de cercles virtuoses en el consum.

Finalment, el nostre text alternatiu torna a la qüestió de l'habitatge i ho fa amb dues disposicions addicionals. A la primera proposem la modificació de la composició de la Taula de l'Habitatge i, de quina manera? Prenent en consideració la descripció que de la Taula fa el seu reglament, on s'indica que es tracta d'un òrgan "consultiu i participatiu". D'aquesta manera proposem la presència dels ministres implicats en l'àmbit de l'habitatge, dels comuns, del Consell General, dels agents tècnics i dels agents socials. Eixamplem la representació de la part dels arrendadors doncs considerem les associacions de propietaris i d'immobiliàries suficientment representades. Incorporem l'Associació Andorrana de Consumidors i Usuaris (ACU), els sindicats amb branca relacionada amb l'habitatge i el Fòrum Nacional de la Joventut. Per què aquestes? Perquè poden representar els interessos dels arrendadors i perquè amb el Fòrum s'incorpora la veu dels joves a una Taula que, d'aquesta manera, gaudirà del conjunt d'interessos que orbiten al voltant de la qüestió de l'habitatge. La Taula ha de ser un òrgan proactiu, central i concertador de les polítiques d'habitatge.

A la segona disposició addicional s'encomana al Govern prendre les disposicions per a la posada en marxa d'un Pla pel Dret a l'Habitatge 2021-2026. El Pla, amb el protagonisme de la Taula, relliga les dimensions de curt, mitjà i llarg termini. Constitueix una eina que harmonitza la resta d'instruments estructuradors i mesures de xoc proposades en aquesta llei. Conjunta i genera acords i complicitats en matèria de política d'habitatge, sustentant-la i estabilitzant-la en el temps. Es tracta -cito: "D'un document estratègic de planificació i actuació per garantir el dret a l'habitatge i la seva funció social".

Acabo. Aquest text alternatiu de la Llei de mesures urgents en matèria d'habitatge i millora del poder adquisitiu suposa una injecció de certesa que permet, alhora, traçar solucions reals pels propers temps sense la necessitat de trobar-nos cada final d'any considerant una llei de mesures urgents. És una llei que reforça materialment les posicions socials més febles, que fa que la ciutadania confii en les seves institucions, que contribueix a la creació de riquesa i a la seva socialització i que introdueix mecanismes de cooperació més enllà de la corresponsabilitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Pel Govern, Sr. Víctor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies Sra. síndica.

Senyores i senyors consellers. En resposta a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata voldria ressaltar que el projecte de llei que hem presentat recull, en termes generals, les principals inquietuds a curt termini dels diferents membres de la Taula Nacional de l'Habitatge i tenint present en tot moment que hem adquirit el compromís de desenvolupar un full de ruta a mig termini que pugui donar resposta a les necessitats de la població i del sector, en matèria d'habitatge.

Li he de manifestar, Sr. Sánchez, la meva sorpresa a l'haver llegit la seva proposta ja que al nostre entendre no aporta gran cosa al debat, més aviat reproduceix les mateixes mesures ja proposades pel Govern en el text presentat i alhora de forma sorprenent recupera certes propostes incloses en els textos de treball inicials del Projecte de llei de l'Institut Nacional de l'Habitatge, de qui és evident i com ja he manifestat, que ha tingut accés ja que la reproducció de les idees que ens proposa són idèntiques. En aquest sentit, permeti'm que els expressi una certa decepció ja que al presentar un text alternatiu esperàvem alguna proposta nova en la que poguessin treballar conjuntament.

Per la nostra part, reitero que l'esperit amb el què treballem des del Govern és el de recollir les inquietuds i propostes dels representants de la societat per tal de construir propostes el màxim de consensuades, però sobretot, equilibrades i que donin resposta a la necessitat de protecció de les persones i les famílies i aportin solucions a la manca conjuntural i estructural d'habitatge de lloguer.

Entrant al detall del text alternatiu però sense aprofundir ja que tindrem ocasió en el debat de les esmenes, pel que fa a la pròrroga dels contractes d'arrendament d'habitatge que finalitzin durant el 2020 o qualsevol de les seves pròrroques, vostès generen ciutadans de primera o de segona, en funció del moment de l'expiració del seu contracte de lloguer. Si finalitza el període de cinc anys del contracte, aleshores proposen que s'ha de prorrogar cinc anys. Però si es troba en situació de pròrroga només per un any.

Miri, per nosaltres, tothom té els mateixos drets i per aquest motiu sigui finalització o sigui pròrroga, la continuïtat del contracte s'amplia un any més.

A més a més, tots sabem que l'economia de mercat és cíclica i com hem pogut comprovar es pot veure

afectada per fets sobrevinguts que requereixen tenir un marge de maniobra suficient per donar-hi resposta de forma àmplia i atenent a tots els interessos.

És des del nostre punt de vista, més àgil poder analitzar la situació del mercat cada any per tal d'aportar mesures correctores necessàries de forma ponderada i efectiva sense deixar ningú desprotegit.

Pretendre allargar els contractes de lloguer ja vençuts, per un període de cinc anys, sense tenir en compte altres paràmetres ens sembla un abordatge de mirada molt curta, doncs no es tenen en compte tots els elements que estan en joc.

Alhora, recordem que els propietaris han fet esforços amb les pròrroques dels darrers dos anys, i especialment en aquests darrers mesos a conseqüència de la pandèmia.

En definitiva, la seva proposta d'intervenir en la renovació dels contractes de lloguer per cinc anys, fet que comportaria de forma tàcita establir la durada d'un contracte de lloguer en deu anys és, com a mínim si em permet, una intromissió excessiva que no respon a la flexibilitat que ara per ara, necessita el mercat. Entenem que la renovació anual permet d'igual manera la protecció de les persones respecte al principi de prudència.

Pel que fa a les subvencions que comentava vostè del Pla Renova, els he de dir que parteixen, des del meu punt de vista, d'una premissa errònia i poc reflexionada.

Mirin, la finalitat del Pla Renova -i aquí està la ministra de Medi Ambient que els pot recalcar si fa falta- és a grans trets, la rehabilitació del parc immobiliari posant l'accent en la promoció de criteris de sostenibilitat i eficiència energètica. Aquesta actuació impacta sobre la despesa que tindran les persones i famílies que en facin ús, doncs implica un estalvi econòmic.

Jo puc entendre que vostès vulguin introduir el concepte d'habitatge a preu assequible en aquest debat, però crec que han errat en el plantejament.

Associar el Pla Renova a l'habitatge de preu assequible desvirtua dues mesures que tot i lloables no han d'estar necessàriament vinculades.

La bonificació que nosaltres presentem al nostre projecte de llei de 15 punts sobre la subvenció, ja prevista al programa, persegueix la incorporació d'habitatge al mercat de lloguer, essent ja per si mateixa una mesura que ja té un impacte positiu en el mercat.

La seva proposta comporta un fre a la incorporació de nous habitatges al mercat de lloguer i aquest efecte pervers no l'han tingut en compte, doncs no afavoreix

el flux econòmic que hi ha al voltant del mercat d'habitatge.

El concepte que vostè planteja, des del punt de vista, evidentment, es demagògic i li explicaré perquè. La capacitat econòmica, certament s'ha de tenir en compte a l'hora d'accedir a un habitatge de protecció. Però aquest no és l'únic element a tenir en compte. Aquests tipus de protecció estan vinculats al tipus de construcció, al cost de materials, a les qualitats, a la tipologia d'habitatge, sempre dins dels estàndards establerts al reglament de construcció.

En aquest sentit, nosaltres hem proposat la inclusió dels habitatges de preu assequible al nostre projecte de llei de l'institut.

Per una altra banda i molt important, crec que cal destacar-ho, li volia demanar quina proposta fan per aportar solucions reals a la manca d'habitatges de lloguer al mercat andorrà?

Ja li dic jo! No n'he vist cap!

El que sí que impacta, finalment en el preu, tenint en compte la llei d'oferta i demanda és l'augment del nombre d'habitatges disponibles i vostès, sorprenentment, han eliminat dos propostes en aquesta línia que recull el text presentat pel Govern.

Li parlo de l'exempció de determinats requisits d'habitabilitat i la possibilitat de fer un canvi d'ús per destinar immobles al lloguer residencial.

Miri, li recordo que aquesta mesura adoptada ja al 2019 i proposada per l'avui cap de Govern, ha permès la incorporació de 174 habitatges de lloguer al mercat, nombre, em sembla a mi, no menyspreable al meu entendre.

No li sembla aquesta una bona mesura? Per què no l'han tingut en compte? 174 famílies que s'han vist beneficiades per aquesta iniciativa que proposa el Govern.

Senyores i senyors consellers, on han deixat una altra proposta interessant que permet aportar pisos al mercat? Com la modificació temporalment de la LOGTU en relació al percentatge de cessió?

Vostès també han decidit obviar la mesura que faculta als comuns de reduir el percentatge de cessió obligatòria i gratuïta en sòl urbà consolidat quan es tracta de la construcció d'habitatges destinats al lloguer.

En aquest cas, no hem d'oblidar que estem parlant de cessió econòmica i no de terreny, perquè li repeteixo que parlem de sòl urbà consolidat... i l'excusa d'obtenir sòl per a destinar-lo a equipaments públics no és vàlida.

En segon lloc, la mesura està vinculada a la construcció d'habitatge de lloguer i per tant, impacta de forma beneficiosa per al conjunt de la població.

No els hi sembla una bona mesura buscar fórmules per tal d'incrementar l'oferta d'habitatge?

Per tant, només fan propostes intervencionistes que no aporten solucions reals a l'increment de l'oferta.

D'altra banda, en relació al que vostè anomena un Registre de contractes d'arrendaments d'habitatges i ho presenta com si fos una mesura innovadora, li voldria recordar que des de l'inici d'aquest Govern i en diverses ocasions en el marc de la Taula Nacional de l'Habitatge, inclosa aquesta Cambra, hem posat de manifest la necessitat de crear un recull de dades tècniques dels contractes de lloguer que ens permetrà disposar d'una fotografia real del mercat i poder actuar sobre els desajustos que s'hi detectin.

Durant aquest temps li he de dir que aquesta és una acció que s'ha parlat nombroses vegades amb els agents implicats per tal d'estudiar la millor manera de fer-ho efectiu. Creiem que s'ha pogut consensuar una fórmula en la que tothom se senti còmode, sense perdre de vista l'objectiu que es persegueix, que seria l'obtenció de dades anònimes i estadístiques que permetin conèixer quin és el dibuix actual del mercat del lloguer.

És per això doncs, que s'ha incorporat la creació d'un fitxer de dades estadístiques que permet planificar i actuar en l'àmbit de l'habitatge a la Llei de l'Institut de l'Habitatge.

I posats a copiar propostes de la llei de l'institut, la seva proposta, lluny de facilitar a l'administrat la tasca de dur a terme aquesta acció, exclou als comuns en la recollida d'aquesta informació. I responsabilitza als privats sense tenir en compte la màxima de buscar fórmules que evitin carregar a les persones amb nous procediments administratius.

No entenem el procediment que es planteja, doncs, seguint els acords presos a la Taula i el Codi de l'Administració s'han buscat fórmules que respectin aquests principis i no veiem en la seva proposta que aprofundeixi en aquests aspectes clau del funcionament del seu registre.

No ens sembla del tot lògic, que a sobre de castigar a l'administrat duplicant les gestions a fer, es prevegi un extens règim sancionador especialment, quan la informació que sol·licitem ja està a disposició de l'Administració. Tenir aquestes dades depèn només de la voluntat de facilitar una tasca que si no vaig errat, tots volem assolir.

Mirin, nosaltres en aquest sentit, pensem que és millor desenvolupar un sistema informàtic en què totes les

administracions hi puguin bolcar la informació tècnica de què disposen.

Tot i això, celebren saber que vista la seva proposta, comptarem amb vostès per impulsar aquesta iniciativa que ja recull la Llei de l'Institut Nacional de l'Habitatge.

I parlant de la Taula Nacional de l'Habitatge, una copia més del que ja hem recollit en la llei de l'Institut on es re formula l'actual taula, convertint-la en una comissió consultiva de l'Institut. Vostès proposen ampliar la composició d'aquesta taula amb diversos representants. Miri, en alguna cosa estem d'acord.

Ja li puc avançar que no tenim cap inconvenient en obrir la participació a altres actors socials que poden aportar una mirada propera a la seva realitat, ja que ens va bé i enriqueix el debat i pot aportar iniciatives a desenvolupar.

Ara bé, el que no entenem en cap cas és que vulgui monopolitzar aquest espai de debat i reflexió tècnica amb la incorporació de representants polítics, ja que tenen el seu espai propi, és a dir, aquesta Cambra, i que en últim terme, com ja he pogut veure avui, tenen accés a la documentació i propostes que allà s'hi discuteixen.

Relacionat amb la proposta d'elaborar un Pla pel Dret a l'Habitatge, li voldria recordar que durant aquest darrer any, ja s'han dut a terme accions en aquest sentit, i com ja saben el Projecte de llei de l'Institut Nacional de l'Habitatge inclou en les seves funcions proposar al Govern la planificació de polítiques públiques i l'elaboració de Plans estratègics de l'habitatge. Creiem que és en aquest espai on s'han de crear les sinergies per tal d'elaborar aquest pla, i no de forma precipitada en una llei de mesures urgents.

Pel que fa a les mesures que proposa d'increment del salari mínim i de les pensions, el que sí li puc dir és que tot i la situació econòmica i social amb la que ens hem trobat aquest any i la necessària redistribució dels recursos dels que disposa l'Administració, el Govern no només no defuig dels seus compromisos sinó que els manté més fermes que mai i continua augmentant els salaris i pensions més baixes.

Miri aquest debat el vam fer tot just fa un any. No passa res. Tornem-hi. Les vegades que faci falta.

Aquest Govern està compromès amb l'assoliment que el salari mínim arribi al 60% del salari mitjà. És un compromís davant del Consell d'Europa, però sobre tot un compromís davant dels nostres ciutadans.

Ara bé, vostès volem incrementar aquest salari mínim gairebé de cop sense valorar l'impacte econòmic que això té per al sector econòmic del nostre país.

Han tingut en compte el context econòmic actual i a curt termini que travessarà el país? Els esforços que

vostès demanen al teixit empresarial andorrà en un moment com que el que estem vivint és absolutament desproporcionat i irresponsable.

Nosaltres tenim la responsabilitat de governar. I hem d'actuar amb responsabilitat i ja entenem que vostès facin propostes com si es tractés d'un brindis al sol, perquè ja estan a l'oposició, però nosaltres no entrarem en aquest joc.

El Govern, malgrat tot, ha acordat una pujada del salari mínim del 3,5% i se situa en 1.121, 24 euros. Aquesta quantitat es correspondrà avui en dia amb un 52,42% del referit salari mitjà del mes de juliol que era previsiblement superior al que serà publicat al desembre i, per tant, més proper del 60%.

Pel que fa a les pensions i l'increment del 8,3%. Fa un any, els hi vam explicar que l'increment de les pensions s'ha de fer tenint en compte la sostenibilitat del sistema de pensions contributiu i que aquest increment s'assumia pel Govern com un complement no contributiu i consolidable, mentre les persones beneficiàries mantinguin els requisits per gaudir-lo.

Des de l'any 2019, hem pujat un 9,9% les pensions més baixes de la CASS. Això representa una despesa a càrrec del pressupost d'un import acumulat de 3.417.000 euros. Segurament, l'any vinent, vostès tornin a plantejar un increment del 8,3% com si d'un mantra es tractés i en parlarem, però crec que hem de ser seriosos i responsables amb la gestió dels diners públics. Tant de bo tinguessin una màquina de fer diners i repartir-los, però no la tenim i, per tant, hem d'actuar amb criteris de racionalització financera.

En aquesta mateixa línia, treballem sobre les pensions de solidaritat no contributives que també seran incrementades en un 3,5% i, per tant, garantint la igualtat de condicions al proporcionar capacitat econòmica a les persones grans i amb discapacitat.

En resum, tot i que ja tindrem temps de parlar durant el debat d'esmenes a l'articulat, sento insistir en què el text alternatiu que ens proposen incideix, al nostre entendre, de forma molt intrusiva en la dinàmica del mercat, traspasa la responsabilitat als administrats amb un règim sancionador per a castigar-los si s'escau i deixa entreveure un ús polític amb la informació facilitada a la taula i amb propostes que no comporten cap alternativa real.

No obstant, miri, com que finalment soc una persona positiva, valoro especialment que de totes les propostes que ens podien fer, ens traslladen les que nosaltres ja hem establert als nostres projectes de llei i, per tant, entenem que per coherència, els trobarem al nostre costat per tirar-les endavant.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a les intervencions de la resta de grups.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sra. síndica.

Abans d'entrar a valorar la seva esmena a la totalitat voldria contextualitzar en com s'arriben a fer lleis que al final serveixen per ajudar a les persones, per ajudar en definitiva a tot Andorra.

Normalment les lleis surten, doncs, del Govern que fa un projecte de llei, aquest projecte de llei si el fa el Govern sol anar bastant consensuat amb els grups de la majoria, s'entra a tràmit, a partir d'aquí s'obre un termini d'esmenes, els grups hi fan esmenes. Avui estem discutint una esmena a la totalitat. I després quan es clou el període d'esmenes, esmenes perquè ens entengui tothom vol dir matisacions o correccions que cada un dels grups polítics hi fa en aquest text, doncs, a partir d'aquí això entra al debat de comissió, on la comissió el que fa, per dir-ho d'una forma planera, acaba d'arreglar la llei però l'esquelet ja ve fet.

Avui el que estem fent és un debat d'una esmena a la totalitat perquè vostès, el Govern va presentar un projecte de llei, projecte de llei que estava acordat amb els tres grups de la majoria, i vostès diuen aquest text no ens agrada i en presentem un d'alternatiu. El Sr. Filloy ja els hi ha dit, que bé, que de fet vostès no estan aportant res de nou, al contrari, estan traient coses.

Això és una manera de fer lleis. Darrerament també s'ha sentit molt a parlar de mà estesa, parlar de taules de treball, del full blanc per fer junts les coses, de manera que les coses les puguem fer el conjunt dels consellers i del Govern, i que quan arriben a tràmit ja sigui via projecte o via proposta de llei, tot sigui molt més àgil i més amigable.

Doncs, sabent que els hi dic, que ja es poden anar acostumant a fer esmenes, perquè ahir vam ser espectadors de la insòlita situació que obrim taules de treball a les quals vull agrair la Sra. Salazar per les seves aportacions per la futura llei coneguda com la llei dels ERTOS, i tot just s'acaba una de les reunions que es fan en privat i en confiança per establir conjuntament i amb consens, amb un paper en blanc, una llei dels ERTOS per a tots els andorrans i les andorranes, i què ens trobem al cap de pocs minuts? Una notícia en un mitjà digital on els senyors del Partit Socialdemòcrata fan la seva llista als Reis a esquenes dels altres grups polítics en coses que inclús

s'han parlat en aquella reunió on s'espera una màxima confidencialitat. Ni Terceravia, ni Liberals, ni DA, ni CC, ni Govern han anat a explicar quina és la seva llista als Reis als mitjans de comunicació. Però vostès sortint de la reunió ja s'ocupen d'anar a explicar què és el que a vostès els hi agradaria.

Doncs, miri jo la tinc més llarga que vostès la llista als Reis. Jo tinc moltes coses que m'agradaria fer i els meus companys de la majoria també, i segur que els de Terceravia també. Però dins de la confidencialitat i d'aquest treball en equip, es treballa amb confidencialitat, intentant buscar una cosa bona per a tots. Si el primer dia que es treballa així, se surt a la premsa, es perd la confiança, es busca la malfiança, i a partir d'aquí no sé vostès quin full en blanc volen per escriure conjuntament la llei, si al primer minut de partit sortiran a explicar-ho als mitjans de comunicació com intentant-se marcar vostès els *tantos* de les coses bones que tindrà aquesta llei que està liderant el Sr. Jordi Gallardo.

I no és així. Molts dels *tantos* els volem tots. Per això els hi dic, les esmenes a la totalitat per a mi ja en poden anar fent, perquè si hem de treballar plegats amb confiança perquè després surti a la premsa, per mi no cal parlar més de mà estesa.

Con deia el Sr. Filloy, la societat està sotmesa a canvis i és vocació de tots i cada un de nosaltres, tots, buscar solucions al problema de l'habitatge que doni resposta i que garanteixi mesures dignes sobretot per a les persones més desafavorides i més vulnerables, com no podria ser d'una altra forma.

Estem a punt d'encarar la tercera pròrroga a la famosa llei de mesures que vol dir que a aquelles persones que els hi caduqui el contracte de lloguer, de forma automàtica, si no es posen d'acord amb l'arrendador, tindran un any més de lloguer de contracte del seu habitatge. Per tant, de forma col·loquial ningú els pot fer fora durant l'any 2021 del seu pis i tenen garantit pagar el mateix preu de lloguer que pagaven durant aquest anys, augmentat només amb l'IPC.

I això és el tercer any que s'està fent i és una mesura que ha requerit un esforç econòmic de molts dels participants en el mercat del lloguer, incloent-hi l'Administració.

A partir d'aquí Sr. Sánchez vostè ens parla, i em vull centrar amb aquests punts perquè els meus companys, Marc Magallon i Mònica Bonell, a qui agraeixo la seva ajuda, se centren en els altres punts, vostès ens proposen una renovació de cinc anys automàtica o de fins a cinc automàtica.

Miri, per a nosaltres que aquesta llei, presumiblement ja serà la tercera vegada que es renovarà i que, per tant, tindrà una pròrroga d'un tercer any, la qual cosa sumaria avui dia pròrrogues de fins a vuit anys, en el

total de la duració del contracte, ja és una mesura prou intervencionista, però a més a més, és una mesura flexible. És una mesura flexible perquè tots estem observant la realitat, tots estem veient el que passa al mercat del lloguer. Evidentment, tots podem subscriure les preocupacions que tothom manifesta en aquest sentit i fer-ho d'any en any, com s'està fent de forma àgil perquè entri en vigor abans de l'1 de gener, que és quan les persones es poden trobar en aquesta situació, respon a una flexibilització que una renovació a cinc anys vista, com automàtica i tàcita com vostès proposen, no la dona.

Què vull dir amb això?

El punt que vostè ha presentat pot representar un contracte de lloguer de facto de deu anys automàtic. Per contra, el que estem proposant una vegada més, és que cada any es pugui anar renovant en funció de les necessitats que tingui el mercat del lloguer i, per tant, les persones que són arrendatàries. I evidentment, insisteixo, sense que se'ls hi pugui el lloguer més enllà de l'IPC.

Ara em sembla que aprovar una mesura que renovi de forma tàcita o automàtica a cinc anys més, un contracte de lloguer, avui dia pot semblar una gran cosa per una part del sector implicat en el lloguer d'habitatges, però vostè parlava de mesures curterministes amb efectes a mig i llarg termini. Jo si em permet que el corregeixi, Sr. Sánchez, penso que són mesures impactants a curt termini, de grans titulars, li he de reconèixer, però que a llarg termini poden tenir efectes totalment adversos i perversos als que vostè busca.

Perquè d'aquí cinc anys no sabem el què passarà, d'aquí cinc anys no sabem si estarà absolutament desbocat en un sentit o en un altre el mercat de l'habitatge o s'haurà absorbit la demanda amb una oferta molt més consistent i, per tant, ja no caldrà intervenir aquest sector de l'habitatge. Però en tot cas, els fets ho estan demostrant, quan el Govern veu que calen mesures d'any en any, això s'està fent. No sé si arribarem a fer la suma total de deu anys o no. Però el que sí que tinc clar, és que aquest que serà l'any que suma, diguéssim, fins a vuit, perquè anem per la tercera pròrroga automàtica de contractes de lloguer en cas que no hi hagi acord entre propietari i arrendatari, ja ens acostaríem a la seva mesura, però conté un component important que és la flexibilitat. És a dir, que d'any en any això es pugui anar veient d'acord amb l'evolució de les necessitats de les persones que viuen de lloguer, i també no oblidem de les necessitats de les persones que posen producte de lloguer.

Perquè un mercat de lloguer excessivament intervengut, en parlava ara el Sr. Filloy, aporta

inseguretats jurídiques. Al final els propietaris, si els hi vas ficant moltes mesures, moltes traves, o com la que ara també parlava el ministre, la d'anar aportant més dades, els anem carregant, els hi fem sancions, ara els obligaríem, segons vostès, a contractes de facto de deu anys, els hi comporta inseguretats jurídiques, com pot comportar inseguretats jurídiques el no recuperar la possessió d'una forma molt més ràpida, i desapareix producte del mercat de lloguer.

I del que es tracta és que aflori producte al mercat de lloguer, perquè quan és producte ja, quan és oferta ja, més baixos seran els preus.

I en aquest sentit, també em sap greu, com deia el Sr. Víctor Filloy, que s'hagin descuidat dues mesures que també faciliten que hi hagin més pisos al mercat de lloguer, com són la cessió i com són el canvi d'ús d'edificis antics, que complien, això sí, sempre els requisits, el certificat d'habitabilitat, puguin ser objecte de ser reformats i destinats a pisos de lloguer.

I en aquest sentit penso que no estan aportant una mesura prudent i moderada sinó que aporten una mesura excessivament intervencionista, poc flexible i que al final no és una mesura que permeti aflorar més producte per absorbir demanda de pisos, i per tant no crec que sigui bona pel que he explicat abans, perquè és excessivament intervencionista i no dona flexibilitat.

Evidentment suposo que estem d'acord amb les excepcions de l'ús propi. És a dir si la persona té una malaltia, o el seu fill es casa o el que sigui, quan es venci aquell contracte de lloguer, en pugui fer ús, he fet dos exemples i en podria fer molts més. Perquè es podria trobar sinó una situació contrària de què hagués d'estar ell llogant un pis i estar ell encara més desafavorit, com també els pisos que s'estan pagant més de 1.500 euros de lloguer, perquè ja entenem que són pisos que els estan llogant persones que en tot cas per fer-ho fàcil, no són persones tan vulnerables, doncs tenen certa capacitat de renda i per tant estan en pisos que per aquest preu ja són uns pisos d'una altra gama, per dir-ho així.

Així mateix també li vull dir que l'excepció que vostès fan en el Pla Renova, tampoc ajuda a què aflori més l'oferta. Si vostès limiten el Pla Renova només als pisos a preu assequible, -que aquí podríem obrir un debat molt ampli d'on fem el tall-, també estan provocant de què hi hagi una obsolescència progressiva de pisos que vostès no consideren a preu assequible. Què vull dir amb això? Si posem el tall a un determinat tipus de pis, per metres, per preu o per número d'habitacions a partir del qual vostès pensen que no s'ha d'oferir aquest augment dels 15 punts en els ajuts del Pla Renova, es trobarà amb que hi haurà una sèrie de pisos que s'acolliran a unes mesures que

a més a més, no oblidem també són beneficioses pel que fa a la sostenibilitat mediambiental i crec que vostès amb això no voldran discutir que això és positiu pel nostre entorn i pel nostre medi ambient i pel nostre país, però en canvi deixarien que una sèrie de pisos de determinada índole, preu, capacitat, metres o característiques, no sé quines són, no podrien acollir-se al Pla Renova i això també aporta no només deteriorament de sostenibilitat i mediambiental sinó un deteriorament de la propietat que faria que tard o d'hora aquell propietari quan el renovés, perquè s'hauria deteriorat de forma progressiva, volgués implicar un augment de preu del lloguer molt més car. Amb la qual cosa, si bé a curt termini pot semblar més cridaner: "Clar, clar, que ajudin als pisos barats perquè els altres com que són rics, no els hi cal".

A la llarga el que passa és que són pisos que no són sostenibles i que el dia que el propietari el reforma, com que tampoc està ningú per regalar diners, acabarà apujant més el preu del lloguer del que vostès i nosaltres ens agradaria.

M'he centrat en dos punts relatius a l'oferta de lloguer, mesures que pensem que han d'ajudar a què apareguin més pisos de lloguer, i que pensem que la seva proposta Sr. Sánchez no les contempla d'una forma si més no flexible, transversal, sinó només intervencionista i que com ha dit el Sr. Filloy, les diferents mesures que s'aporten des del Govern, des del grup de la majoria en les diferents lleis, no només aquesta, permetran dins de la flexibilització, tot i la renovació automàtica dels contractes de lloguer d'any amb any, amb què de forma constant i moderada vagin apareixent pisos al mercat de lloguer i anem solucionant aquesta problemàtica. Sense oblidar totes les altres mesures que el Sr. Magallon i la Sra. Bonell explicaran, que també sense dubte ajudaran a què els pisos apareguin i per tant baixin els preus del lloguer.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Naudi.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. nunci.

Gràcies Sra. síndica.

Avui es debat una altra vegada una nova llei de mesures urgents en matèria d'arrendaments de finques urbanes i de millora del poder adquisitiu.

El debat és a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Com tots sabem, Andorra ha adoptat durant aquests darrers anys

diverses mesures per garantir el dret a un habitatge digne, tot incidint sobre el mercat amb l'objectiu de protegir les persones i les famílies més vulnerables. Tot sota la premissa de l'interès general i la funció social de la propietat. A Terceravia considerem que en aquest sentit cal un estudi més acurat per saber si la intervenció de l'Estat en aquest àmbit garanteix o no l'interès general, o pel contrari s'excedeix sense tutelar l'interès general a protegir.

Les accions en matèria d'arrendaments de finques urbanes poc estudiades o poc calibrades, tenen gairebé sempre un efecte contrari al desitjat. L'intervencionisme de l'Estat, quan aquest restringeix els drets de la propietat, acostuma a reduir l'oferta del producte en el mercat i amb la disminució de l'oferta s'accentua la demanda i conseqüentment tenim la pujada de preus.

A Terceravia entenem que els poders públics han de promoure les condicions necessàries per fer efectiu el dret a tothom a gaudir d'un habitatge digne. En matèria d'habitatge cal una visió global, cal un full de ruta que prevegi futures situacions d'incertesa com la que ens trobem avui en l'actualitat per exemple. Veig que el Govern riu cada vegada que parlo del full de ruta, ja m'agrada.

A Terceravia entenem que el que cal és modificar la llei del sòl i dels reglaments que se'n desprenen amb l'objectiu de destinar el percentatge de cessió obligatòria en sòl urbà consolidat a habitatge de lloguer a preu reduït.

En el mateix sentit i amb previsió de períodes on es pugui preveure una tensió de mercat i amb col·laboració implícita amb els comuns, també es pot incrementar un petit percentatge en la volumetria i destinar-lo també a habitatge de lloguer a preu reduït.

Al nostre entendre també cal mantenir i ampliar la disposició transitòria relativa a la rehabilitació d'edificis antics. D'una banda per aconseguir més unitats i per altra banda, no ens podem permetre crear una bombolla en els costos de la construcció a causa de la manca de planificació.

Cal també des dels poders públics ser més curosos, evitant cercar canvis normatius que donin lloc a interpretacions indeterminades que només provoquin inseguretats jurídica i per conseqüentment doncs menys oferta de producte.

Entenem que a dia d'avui hi ha mecanismes escaients per donar ajuts a les persones i famílies necessitades, com ara es fa en plena pandèmia, les persones en suspensió de treball, les persones afectades per la reducció de jornada laboral gaudeixen també d'una reducció del lloguer. Per tant, no hi ha d'haver motiu perquè certs arrendataris no satisfacin els seus compromisos.

D'altra banda és un fet que l'administració de justícia es troba aturada per la tramitació massiva de procediments i causes.

Per aquest motiu Terçeravia considera que seria convenient i necessari modificar la Llei del saig per tal que pugui gestionar i dur a terme amb l'establiment si cal d'un procediment adequat, les resolucions de contractes d'arrendament per impagament, així com per dur a terme els desnonaments.

Aquesta mesura que hauria de contemplar l'establiment d'uns terminis procedimentals, curts ineludibles, no només alleugeriria la Batllia d'aquests processos sinó que s'agilitzarien els cobraments i el retorn de la possessió dels immobles a favor dels propietaris perquè poguessin tornar a posar-los al mercat de lloguer.

Amb l'exposat Terçeravia creiem fermament que podem ser capaços d'incentivar la posada d'habitatges al mercat de lloguer amb un cost mínim pels poders públics, a la vegada que la inversió l'efectua el sector privat.

Què més aconseguim amb els plantejaments de Terçeravia? A part d'aconseguir habitatges a preu reduït per persones i famílies vulnerables o necessitades aconseguim atomitzar i disgregar aquests persones o famílies en el conjunt del país, en el conjunt de la societat sense encabir-los en una zona o en uns edificis pensats específicament per aquest col·lectiu. D'aquesta manera també afavorim la inclusió d'aquest col·lectiu a la societat i es facilita l'accés a l'ascensor social que tots desitgem.

Altres temes que no són de calat social però no són menys importants en l'arrendament d'habitatges. Són la gestió, el manteniment, l'administració i altres d'equiparables els quals se'n fa càrrec en la nostra postura la iniciativa privada, segons el que disposa la legislació vigent, tot sense destinar-hi recursos ni humans ni materials des de l'Administració.

Aquest projecte de llei també té com a objecte la millora del poder adquisitiu amb l'increment de les pensions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social fins a un 3,50% per a totes aquelles pensions que no arribin al salari mínim, així com també s'incrementa la pensió de solidaritat a persones amb discapacitat i la pensió de solidaritat de la gent gran.

El primer que volem expressar és que des de Terçeravia som sensibles envers totes aquestes persones, per tant, entenem que cal fer els esforços necessaris envers aquest col·lectiu. Tot i així, cal actuar sense perjudicar les generacions futures amb l'objectiu de garantir el futur de les pensions i aportar transparència a tota la ciutadania, no només als poders públics, entenem que seria procedent efectuar una encomana a Govern per tal que en el termini

màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei exposi i expliqui en el Ple del Consell General els costos d'aquells compromisos contrets en la branca de jubilació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social; així com també, que exposi i expliqui en el mateix Ple els costos d'aquells compromisos contrets en concepte de pensions no contributives o similars que s'hagin de fer càrrec les arques públiques en el conjunt de l'Estat, és a dir, de tots els organismes.

Les esmenes de Terçeravia a aquest Projecte de llei de mesures urgents en matèria d'arrendament de finques urbanes i millora del poder adquisitiu, van en aquest sentit, van en el sentit d'aportar solucions a la problemàtica de l'habitatge que pateix Andorra des de fa temps; van en el sentit d'aportar transparència al futur de les pensions.

A Terçeravia treballarem i treballem per aportar i no ens sabrà gens de greu que es facin seves les nostres aportacions o suggeriments. Ho tenim clar, a Terçeravia només tenim un objectiu i és Andorra.

Amb l'exposat entendran els companys que no donarem suport a la seva esmena a la totalitat.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Marc Magallon.

El Sr. Marc Magallón:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, primer de tot abans de començar la intervenció voldria agrair a tots els tècnics que han fet possible aquest Ple de forma telemàtica i, com no, a tots els grups parlamentaris que han acceptat voler-ho fer d'aquesta forma, i a què en la darrera Junta de Presidents doncs, la proposta a la Sindicatura l'hem acceptat per part de tots els grups. Poc em pensava aquell dia, en la Junta de Presidents quan ho tractàvem, que seria jo mateix el que estrenaria aquest sistema, però bé, benvingut sigui.

Consellers, consellers, ja us avanço que el Grup Parlamentari Liberal no donarem suport a aquest text alternatiu presentat pel Grup Socialdemòcrata.

A banda de les aportacions ja fetes pel conseller Carles Naudi i les que farà properament la consellera Mònica Bonell, voldria afegir que aquesta llei que vol millorar la capacitat econòmica de les persones més vulnerable ho ha de fer de forma ponderada i sobretot sostenible.

Està clar que Andorra no estem al marge d'aquest problema estructural a escala internacional.

Actualment és una prioritat pels governs del nostre entorn i també per al nostre país, establir els mecanismes necessaris per poder accedir a un habitatge digne a un preu assequible i augmentar el poder adquisitiu de les rendes més baixes.

L'accés a un habitatge digne és un repte que no hem de defugir, ans tot al contrari l'hem d'assumir i garantir.

Recordo que el compromís adquirit per aquesta legislatura pel que fa als grups de la comissió que donem suport al Govern, és d'assolir el llinar del 60% del salari mitjà, tal com recomana el Comitè governamental de la Carta Social Europea. Aquesta és la nostra prioritat i també la nostra voluntat.

Així doncs, la nostra proposta anirà en aquest sentit i ja per l'any 2020 vàrem aprovar un increment del salari mínim en quatre vegades l'IPC. Per aquest any 2021 ja s'ha avançat fa unes setmanes un altre increment sensiblement superior a l'IPC, en concret serà del 3,5%.

Som conscients que els dos propers exercicis serà necessari fer un esforç suplementari per arribar a aquest anhelat 60% del salari mig que ens vàrem marcar com a objectiu.

Ara fa una estona el ministre Filloy ens recordava que estem ara mateix en un 52% i probablement aquest mes de gener quan tinguem la novetat del nou salari mitjà podria ser que aquest 52% es vegi superat. Ja estem a prop d'aquest anhelat 60%.

Entenem que anar més enllà en un moment de crisi sanitària però també econòmica com l'actual seria un cop dur per les més de 13.000 microempreses del nostre país. Moltes d'aquestes microempreses ja hauran d'assumir costos extres per la situació actual i en un moment com l'actual no convé tensionar la ja malmesa salut econòmica empresarial.

De la mateixa manera, com no podria ser d'una altra forma, també proposem uns augments similars exactament del 3,5% de les pensions més baixes i també de les pensions de solidaritat de la gent gran i de les pensions de les persones amb discapacitat.

L'augment de les pensions que acabo de mencionar representarà un esforç important per les arques de l'Estat ja que el seu cost no repercutirà a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Actualitzar aquests imports de forma ordenada i programada com estem fent en el temps és una responsabilitat que no hem defugit i que seguirem en els pròxims exercicis.

Sabem que aquests augments no són els que es proposen des del Grup Socialdemòcrata però són els que més s'adapten a l'equilibri financer que recerquem i garanteix que es puguin seguir pagant en un futur.

L'objectiu final del 60% del salari mitjà és el mateix, només que hi arribarem per camins diferents als que vostès ens proposen avui amb la vostra proposta.

Pel que fa a la Proposta sobre la Taula Nacional de l'Habitatge, ja ho vàrem discutir també ara fa un any al moment d'aprovar les darreres mesures urgents referents a l'habitatge.

Entenem que els consellers generals ja tenim el lloc idoni per discutir i legislar, i aquest lloc és l'hemicicle del Consell on hem de compartir i debatre, com ara estem fent. Seguim pensant que els consellers generals no tenim cabuda a la Taula de l'Habitatge, ja que són els membres actualment representats els més adients i plurals per proposar iniciatives que finalment se sotmetran a l'aprovació d'aquesta Cambra.

Com en sou sabedors, ahir mateix el Govern va aprovar la tramitació de la Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge com a òrgan imprescindible de caràcter tècnic amb estructura estable en el temps i amb l'objectiu de desenvolupar i dissenyar polítiques amb visió àmplia i transversal, a curt, mitjà i llarg termini em matèria d'habitatge.

Amb aquesta llei es fa un pas ferm i important per establir les bases d'una correcta política de l'habitatge al nostre país, posant així fi als projectes "apagafocs" com per les presses i urgències s'han anat proposant aquests darrers anys. També com des del Grup Socialdemòcrata se'ns presenta aquí avui i que rebutjarem. Creiem que no aporta cap solució ni millora al projecte de llei que tractarem en aquest hemicicle el proper dia 26.

Per tot l'exposat, i com ja he avançat a l'inici de la meva intervenció, el Grup Liberal no donarem suport a l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de mesures urgents en matèria d'arrendaments de finques urbanes i de millora del poder adquisitiu presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Magallon.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Mònica Bonell.

La Sra. Mònica Bonell:

Gràcies Sra. síndica.

Per segon any consecutiu en aquesta legislatura, el Govern presenta un Projecte de llei de mesures urgents en matèria d'arrendaments d'habitatge i per millorar el poder adquisitiu de la nostra població. I, també per segon any consecutiu, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata presenta una esmena a la totalitat

contra aquest text. Però és just que aquest any felicitai al Grup Socialdemòcrata. A diferència de l'any anterior han presentat un text alternatiu. Ens han escoltat.

Tot i que el Reglament del Consell General permet l'esmena a la totalitat amb retorn del text legislatiu, pel debat a la Cambra sempre és més enriquidor que les esmenes a la totalitat vinguin acompanyades d'un text alternatiu, perquè permet conèixer els posicionaments polítics de les diferents formacions representades en aquesta Cambra.

Per tant, des del Grup Parlamentari Demòcrata valorem positivament aquest text alternatiu presentat pel PS. Ens permet analitzar les nostres diferències programàtiques i/o polítiques en una matèria tan sensible com l'habitatge. I també comparar les propostes que plantegen els dos textos, el nostre i el que fan des de les files socialdemòcrates. I discrepar o no sobre si les seves mesures són les adequades.

Abans d'entrar al contingut, però, permeti'm que ens posem en context. Són ja tres anys, 2019, 2020 i ara el 2021, els que elevem la problemàtica de l'habitatge de lloguer en aquest Ple. I que votem mesures legals temporals, (l'any 2019 va ser a través del pressupost i per als anys següents ja amb un projecte de llei de mesures urgents) amb l'objectiu de regular el mercat i evitar un increment desmesurat dels preus de lloguer.

Aquest 2020 ha estat un any diferent, històric, però malgrat les circumstàncies causades per la Covid-19 queda clar que, des de la coalició, mantenim el missatge ferm que solucionar la manca d'habitatge segueix sent una de les nostres grans prioritats.

No podia ser d'altra manera. Perquè és una de les principals preocupacions de la nostra ciutadania. Així ho diuen les enquestes del CRES i així ens ho han exposat directament diferents associacions i entitats a les trobades que hem anat mantenint els darrers mesos.

Per tant, majoria i PS compartim, majoria i oposició, compartim la mateixa preocupació. Però, a la vegada, i després d'analitzar el text alternatiu, hem de reconèixer que sentim una certa decepció en la manera en què s'ha d'afrontar.

Seguint el fil del que han anat fent els meus companys de la coalició, explicaré quines són les nostres valoracions a aquest text alternatiu presentat pel PS.

Parlava de la paraula decepció. Decepció perquè esperàvem trobar-hi propostes significatives i diferents. Potser propostes bastant allunyades de les que hem estat defensant la majoria en aquesta Cambra, però interessants per ser avaluades. Teníem aquesta predisposició quan ens vam posar a analitzar el text, sobretot després d'haver escoltat en reiterades

ocasions, per part seva, que no és suficient tot el que s'està fent i es vol fer en matèria d'habitatge.

Però la majoria del contingut d'aquest text alternatiu és repetitiu i vol obrir un debat que ja hem mantingut anteriorment en aquesta Cambra.

Entrem al detall.

En la seva llei dediquen diversos articles a plantejar mesures que van entrar via esmena parcial fa un any, i que van ser debatudes també en aquesta Cambra com a reserva d'esmena.

Per començar, continuen defensant que la llei permeti renovar els contractes de lloguer per cinc anys si vencen aquest any, i per un any si són contractes ja renovats per l'anterior llei de mesures urgents. El company Carles Naudi ja ha argumentat a bastament perquè rebutgem la seva proposta, però deixi'm fer-hi dues aportacions.

Amb la seva proposta, el que provoquen és un càstig als propietaris. És a dir, no han tingut en compte la seva implicació i responsabilitat en aquest any tan difícil per a tots. Molts d'aquests propietaris han hagut de renunciar al 20% del preu de lloguer establert als arrendataris que s'han vist afectats per un ERTO. I fins i tot han hagut de renunciar al 100% de tot el lloguer en locals comercials que van haver de tancar a l'inici de la pandèmia. Així com han renunciat a percentatges progressius de reducció un cop aquests locals s'anaven reobrint.

També castiguen als propietaris amb les limitacions que proposen per accedir al Pla Renova. Ho redueixen a una sola tipologia d'habitatge, el considerat a preu assequible. La coalició no som partidaris d'establir limitacions en la rehabilitació del parc immobiliari. Volem ajudar tots els propietaris, independentment del preu dels seus lloguers. Recordem al PS que aquest darrer any s'han acollit al Pla Renova un nombre important d'habitatges, de diferents dimensions i preus destinats al lloguer.

Seguim amb punts de la llei que no presenten cap novetat significativa. En el punt de les pensions i del salari mínim, continuen defensant la proposta d'augmentar salaris i pensions per al proper any 2021 en un 8,3%, amb l'objectiu d'arribar al 60% del salari mitjà, tal com diu la Carta Social Europea. El company Marc Magallon s'hi ha referit extensament en la seva intervenció.

Ja entenem que no vulguin renunciar a què aquest augment s'hagi de fer de cop, el company Carles Sánchez ha dit en dos anys, però nosaltres continuem defensant que s'hagi de fer de manera progressiva. Vostès no tenen en compte la situació que pateix el nostre país, que pateixen els empresaris d'Andorra i

que pateixen les finances de l'Estat, no sembla just ni realista.

Senyores i senyors del PS, la majoria continuarem defensant que la manera d'arribar al compromís amb el que diu la Carta Social és de forma equilibrada i progressiva. I així ho plantejem: per al 2021 la pujada de les pensions i del salari mínim serà del 3,5%.

Continuo esmentant les mesures que no presenten cap mena de novetat. Em refereixo ara a l'ampliació de la composició de la Taula Nacional de l'habitatge. Suposo que no se'ls hi escapa -ho ha dit també el ministre- que la Llei de l'Institut de l'Habitatge, presentada ahir pel ministre Víctor Filloy, incorpora canvis en la seva composició, precisament fruit de les negociacions i de les propostes sorgides dins d'aquesta taula.

Analitzades les propostes esmentades pels companys de la majoria que m'han precedit, que ja coneixíem de l'any anterior i que, segons el nostre criteri no aporten res de nou, passem ara a valorar les novetats que el seu text alternatiu ens presenta.

La primera novetat. L'esmento tal qual: la creació d'un registre de contractes d'arrendaments d'habitatge -repeteixo- un registre de contractes d'arrendaments d'habitatge! Ho he repetit dos cops perquè encara em sorprèn que hagin introduït aquesta proposta al seu text alternatiu.

El cert és que no sé si considerar-ho com un gest per felicitar-nos, per valorar de manera positiva les aportacions de la majoria que s'han incorporat en les polítiques d'habitatge. Cosa que seria d'agrair. O, en canvi, pensar que no s'acabaven de creure allò que defensaven l'any passat.

Espero que em puguin resoldre aquest dubte.

Fem una mica de memòria.

Fa un any, en aquest hemicicle, van mantenir un intens debat sobre la conveniència o no d'implementar un Registre de la Propietat a Andorra. Concretament, vostès, senyors Pere López i Roger Padreny, van defensar molt convençuts que un registre de la propietat, a paraules seves, era "necessari i fonamental".

"Nosaltres ja l'haguéssim creat si governéssim ara", va dir el conseller Roger Padreny el 12 de desembre, fa un any. Se'n recorda?

Ara ens diuen a través de la llei que presenten, que no, que ja no és fonamental. Ara el que és fonamental és disposar d'un Registre de contractes d'arrendament.

Tot plegat ens porta a pensar, per tant, que després d'aquell debat es van adonar que anaven equivocats. Que el que estaven defensant era, com el meu

company i president del Grup Parlamentari Demòcrata, Carles Enseñat, va alertar, "començar la casa per la teulada". I que la millor proposta era la que vam fer nosaltres: una base de dades de contractes d'arrendaments, una base de dades sotmesa a la normativa de protecció de dades.

Des de la majoria, ens hem mantingut en el mateix plantejament, vostès han canviat d'opinió. I benvinguda sigui.

El Projecte de Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge, tal com ha explicat el ministre Víctor Filloy, serà el mecanisme legal per impulsar aquesta base de dades sobre els contractes de lloguer. Fa més d'un any que es treballa en aquesta llei també amb les aportacions, recordem-ho, de la Taula Nacional de l'Habitatge. I durant tot aquest temps sempre s'ha defensat la necessitat d'instaurar una base de dades per poder tenir una radiografia clara de la situació a Andorra. Per conèixer clarament com oscil·len els preus i quines són les diferències entre territoris i parròquies. Tornaré més endavant en aquest punt sobre les diferències entre zones, perquè és un aspecte més que important.

Per tot plegat, dedicar tot el capítol quart del seu text legislatiu a una proposta que ja es va fer des de la majoria durant el debat d'aquesta mateixa llei ara fa un any ens sembla, si més no, sorprenent! Però bé, valorem positivament que hagin vist que la seva proposta del Registre de la Propietat no era la solució al problema de l'habitatge.

Estem satisfets. Encara que potser ens hauria agradat escoltar una rectificació per part seva i un petit reconeixement que la majoria no anava tan mal encaminada. Tot i que el Sr. Sánchez ha reconegut que havien incorporat aquesta idea de la llei de l'Institut de l'habitatge.

Quedaríem dos punts a valorar. I perquè no diguin que no som considerats amb les seves aportacions, els agraïm també en aquest cas que hi hagi un article del seu text alternatiu que hagi exposat una fórmula per calcular un preu que defineixi el lloguer a preu assequible.

Establir que el preu assequible d'un immoble destinat al lloguer és aquell que no supera el 30% de la renda familiar, prenent com a referència per calcular-la que no sobrepassi 1,5 vegades el llindar econòmic de cohesió social, ens sembla que és una proposta a valorar i a estudiar. Tot i que la xifra no surti al text alternatiu, segons paraules del conseller Carles Sánchez, estaríem parlant d'un preu de 487 euros.

Aquest debat, però, des de la majoria entenem que, com s'ha dit anteriorment, s'haurà de tenir quant tractem la Llei de l'Institut de l'Habitatge.

Però deixi'm que els faci una apreciació, que segur que també es posarà sobre la taula en el marc d'aquest estudi i debat.

La seva proposta marca un preu per a tot el territori. És una idea que suposo que han tret de fora les nostres fronteres. Per exemple de l'Ajuntament de Barcelona, que ho aplica per a la seva ciutat. Però vostès ho volen aplicar a un país sencer. I no és el mateix viure a un punt d'Andorra que a un altre, viure a ple centre que a la muntanya. A un pis que a una casa.

Per tant, nosaltres som més partidaris d'encarar la definició del preu assequible segons zones. I és aquí, com ja he dit anteriorment, on és indispensable aquesta base de dades de contractes d'arrendament. Perquè ens permetrà tenir la radiografia exacta del que val viure a Canillo, a Sant Julià, a Ordino, al Pas de la Casa o al bell mig de l'avinguda Meritxell, per posar alguns exemples.

És per tant indispensable que puguem aprovar la Llei de l'Institut de l'Habitatge com abans millor i puguem desplegar aquesta base de dades que radiografiï la situació d'Andorra.

I finalitzo, molt breument, amb la tercera novetat que presenta el seu text alternatiu, la proposta del Pla pel Dret a l'Habitatge. En aquest punt compartim el fons, però no la forma. No és en una llei de mesures urgents, en una disposició final, el lloc per proposar aquest pla. I més tenint en compte la seva rellevància, també per a vostès.

El lloc escaient és el Projecte de Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge, dins d'un marc legal que no sigui temporal i amb un organisme fix i capacitat per dur a terme aquest pla. I així ens consta que s'ha fet: a l'article que defineix les funcions que tindrà l'Institut, hi consta la funció d'elaborar, i cito tal qual, "plans estratègics d'habitatge a Andorra".

Per tant, quan ens toqui debatre la Llei de l'Institut de l'Habitatge entenem que, almenys en aquest punt, hi estaran a favor i ens donaran suport. Junt amb el de la base de dades dels contractes de lloguer. Ja tenim dos articles en què ens posarem d'acord en una llei tan cabdal i necessària.

Aprofito per oferir, des dels grups parlamentaris de Demòcrates, Liberals i Ciutadans Compromesos, absoluta mà estesa per trobar el consens en el treball en comissió d'aquesta llei i poder així aprovar-la com abans possible.

Perquè, no ens cansarem de dir-ho, és a través d'aquesta llei que canalitzarem totes les polítiques, a mitjà i a llarg termini, amb l'objectiu prioritari i essencial de deixar enrere la problemàtica de la manca d'habitatge. Aquest és un compromís amb la nostra ciutadania.

Per tot l'esmentat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de l'esmena a la totalitat del Grup Socialdemòcrata i del seu text alternatiu.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Bonell.

Iniciem el segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

Intervindré des de l'escó.

He estat sentit les seves reaccions, les seves opinions, les seves crítiques al text alternatiu. Els hi agraeixo la seva disposició al llegir-lo, analitzar-lo en profunditat i a fer-nos extensives les seves consideracions.

M'he permès però fer un petit inventari, un petit catàleg de les observacions que se li podien fer al text, complementant-lo amb les que he sentit durant aquesta estona. Aleshores si em permeten passaré a la lectura d'aquestes observacions i de les respostes que segur els hi aclariran alguns dels punts sobre els que mostraven dubtes.

Respecte al primer punt, les pròrrogues. El que es proposa és una mesura a curt termini, partint de la inicial que és la que proposa el Govern. Introduïm una variació, la pròrroga equivalent al temps del contracte anterior, 5 anys o un any.

Es pot objectar que es crea una desigualtat a qui se li acaba el contracte de 5 anys aquest any o a qui no, o a qui se li acaba la pròrroga d'un any, i una desigualtat que no és justa, ho hem pogut sentir.

La pròrroga d'un any en tot cas no deixa d'existir, l'hem posat com a un mínim. La llei és de mesures urgents, si permetem una pròrroga de cinc anys a qui li toca, com he dit a la presentació, estabilitzem una part del mercat que podem tenir en compte en els propers anys a l'hora d'interactuar-hi.

Aquesta estabilització ens permet guanyar temps en l'aplicació de polítiques de mitjà termini d'habitatge, i per arrodonir la lògica i perquè tinguin la imatge completa de quina era la intenció d'introduir, una de les intencions d'introduir el registre dins de la llei de mesures urgents, és que aprovant el registre comptarem amb una eina que ens permetrà conèixer l'estat del mercat i aixecar la pròrroga forçada o establir-ne de noves de manera localitzada. Amb aquesta informació podem treballar en l'aspecte de les pròrrogues d'una manera si volen més quirúrgica, més de detall.

He sentit també que la pròrroga és automàtica i si no m'equivoco és a demanda de l'arrendatari, com el projecte de llei original. I hem sentit a parlar del sacrifici que poden fer els propietaris, i reconec en les mesures urgents que hem pres respecte a la Covid, és cert, existeixen una sèrie de descomptes d'aplicació obligatòria. Però bé vull comparar-ho també amb el sacrifici que implica dedicar la meitat o més dels ingressos a cobrir les despeses del lloguer, sacrifici per a famílies i individus.

En el segon punt, la unificació del programa Renova destinat a l'habitatge de preu assequible. Bé, hem introduït l'habitatge de preu assequible perquè creiem que en cada article ens donava l'oportunitat de crear un segment d'habitatge a preu assequible, havíem d'introduir-lo.

Recordar també que es tracta d'una modificació de cinc punts que no posa en perill l'adscripció o la inscripció de diversos propietaris en aquest programa. També que la definició ha estat construïda per gaudir d'un paràmetre robust de les variacions. És cert, s'intervé el paràmetre territorial, però intervé el paràmetre territorial a partir del moment en què tenim la informació dels arrendaments i on podem establir índexs de preus i zonificar efectivament el mercat ja sigui a les parròquies ja sigui per la zona si és més urbana, si és més de l'àmbit rural.

És per això que introduïm el registre de contractes perquè ens sembla dins de les mesures que es poden prendre a curt termini, les estructurarà per sortides a llarg termini.

Respecte a la definició, és una definició que hem establert de manera general perquè no disposem precisament de l'índex de preus, no podem inscriure-la a tal zona o a tal parròquia. Després és una definició que està feta per l'article. És a dir si reformem el nostre habitatge no tenim una unitat familiar vivint-hi necessàriament. Aleshores hem de preveure un mecanisme que ens doni una referència, per això prenem el LECS, explicat en la presentació, que ens pugui permetre calcular aquest 30%. Es tracta d'una mitjana, es tracta si es vol d'un indicador oficial que ens permet establir una referència a més que contempla les variacions.

Si ens anem a la definició de preu assequible que consta en l'esborrany del text del Projecte de llei de l'Institut de l'habitatge. Les recullo, diu: "Habitatges resultants d'actuació i promoció pública o rehabilitació i destinats a lloguer amb un preu inferior del preu de mercat".

Nosaltres aquesta definició ens resulta del tot insatisfactòria, del tot insuficient i creiem que nosaltres introduïm aquest matís i que no només pot servir per aquest article sinó que efectivament si

s'entra a valorar en altres aspectes es pot també utilitzar.

Respecte al tercer punt. El registre de contractes d'arrendament de l'habitatge. És una eina útil, molt útil i central com hem anat coincidint amb els diferents intervinents. Ara bé, no a la llei de l'Institut de l'habitatge. Nosaltres hem considerat que a través de l'oportunitat que ens blindava aquesta llei de mesures urgents, podíem introduir aquest registre a la llei que entenem que li pertoca, que és la Llei d'arrendaments de finques urbanes de 1999, ja que allà es tipifiquen els diferents tipus de contractes, els trets que tenen amb els contractes, drets d'arrendataris, drets d'arrendadors i cloure aquest registre llavors ens permet primera, actuar d'una manera més urgent, doncs ara haurem d'esperar el desenvolupament de l'estructura efectiva, bé primer l'entrada a tràmit de la llei de l'Institut de l'habitatge i el desenvolupament de la seva estructura respectiva perquè es posi a fer polítiques d'habitatge.

Què més? Coincideix amb els nostres objectius programàtics, això és obvi, no ho he amagat ni he amagat que l'hem extreta d'aquest esborrany d'aquest projecte de llei.

Respecte al registre de la propietat, és cert, es pot objectar i nosaltres l'any passat demanàvem amb èmfasi que si un registre de la propietat, i crec que es va entendre per què? Per un fet que ens ho indica el full de ruta de Govern i és que apareix el projecte de llei d'una llei de drets reals. Vostès ens van parlar de què aquesta llei era necessària per constituir un registre de la propietat i entenem que han entès el nostre missatge i que s'hi estan posant a treballar.

Sí és cert, demanem el registre de contractes i no el registre de la propietat. Nosaltres també tenim... som realistes, no és el realisme ni l'equilibri patrimoni de la dreta i comprenem la potència de l'eina del registre de contractes i la volem posar en acte, doncs també comprenem la seva urgència.

Es pot objectar que la nostra proposta no compta amb totes les dades aquell registre... bé, compta amb les principals que són els contractes i també especifiquem dins del mateix article que s'atenen a la Llei de protecció de dades personals.

Es pot objectar que el registre ja figura a la Llei de l'Institut de l'habitatge i que efectivament ens hem copiat. En cap moment he amagat tant en declaracions a la premsa com en la meua exposició, que és cert que és un instrument que vam trobar dins d'aquesta llei i que vam trobar molt útil desplaçant-lo perquè la llei... -ens diuen que és una llei molt repetitiva, és una llei que còpia l'anterior- el que fa és prendre els elements de l'anterior i desplaçar-los al

que són les nostres prioritats en matèria d'habitatge i que entenem que funcionaran millor.

El registre, és cert, ens agrada i l'incorporem i en democràcia les lleis les construïm entre tots. Trobem en la llei de mesures urgents l'oportunitat de gaudir d'aquest registre en el menor temps possible. Es pot objectar que totes les mesures de mitjà termini les pot dur a terme l'Institut de l'habitatge.

I aquí ens alegrem de què finalment s'hagin decidit amb aquesta qüestió i l'entrin a tràmit. Arribem, però, i em temo que tard. A més, nosaltres vam emetre la nostra valoració sobre l'Institut. Recordarà a continuació els principals punts de desacord amb aquesta estructura.

És una estructura estatal més que de nou informa a l'Agència, encareix i dilata el procés. Ja li deia, quant de temps haurem d'esperar per veure les primeres decisions en matèria de política d'habitatge que superin el curt termini dels ajuts i de les pròrrogues.

D'altra banda, externalitza les funcions del Ministeri d'Habitatge, no hi ha cap funció de l'Institut que no pugui dur a terme un Departament d'habitatge sense necessitat de nous ens.

Un dels motius també d'incloure aquest registre de contractes a la Llei de mesures urgents és la de dotar el Ministeri d'Afers Socials, Habitatge i Joventut de més eines. El text alternatiu és un text per a vostè Sr. ministre i per al seu ministeri el qual considerem principal, li he dit en més d'una ocasió.

Respecte a l'estabilitat i la coordinació de les polítiques d'habitatge es poden aconseguir a través del Pla pel dret a l'habitatge. Per això s'inclou en una disposició addicional segona. És un Pla pel dret a l'habitatge 2021-2026, emmarca un període temporal i té un paper central en la Taula nacional de l'habitatge. Hem pogut veure que és cert, han creat la comissió o crearan la Comissió Nacional de l'Habitatge i augmentarà la seva composició. Jo me n'alegro perquè nosaltres l'objectiu que perseguim amb aquella Taula, una Taula de concertació i no purament tècnica com ens havien dit l'any passat.

Respecte a la representació dels polítics, bé, podrem fer valoracions en la seva ocasió.

En aquest sentit, una política a curt, mitjà i llarg termini ha de poder dissenyar-se en els termes de la institució determinada i executar-se en el sentit de la visió política que la guia en un moment determinat.

Només per acabar, una petita observació sobre el Fons públic privat. Entenem que és una eina la missió de la qual pot ser exercida pels pressupostos de l'Estat, la qual cosa deixa al marge l'actuació de les diferents forces polítiques, deixa al marge d'actuació... perdonin, a les diferents forces polítiques i evitar

deixar en mans de la iniciativa privada part de la dotació del fons.

Cada organisme públic que vulgui actuar en matèria d'habitatge pot fer-ho des de la seva competència i concertar les accions en el marc del pla del dret a l'habitatge.

Es pot objectar també que el Projecte de llei de l'Institut de l'habitatge dona una cobertura més àmplia que aquest text alternatiu i, és cert, els hi concedim en la part de l'habitatge. És clar, quina llei seria la de l'Institut si no cobrís més aspectes que la pròrroga, la definició d'habitatge assequible i el registre de contractes. L'Institut ja el coneixíem i hem extractat els elements útils i els hi donem un marc adequat i d'urgència. Si aprovem aquesta llei avui, demà ja es poden iniciar els treballs pel registre.

Al nostre text alternatiu també hi figura la part d'increment directe del poder adquisitiu. Pot la Llei de l'Institut incrementar el salari mínim i les pensions?

Es pot objectar d'igual manera que els canvis del Govern comprometen la viabilitat de les polítiques d'habitatge. Els canvis poden comprometre-la si no es compleixen els plans la qual cosa també és possible tot i l'existència de l'Institut. Sense concertació i instruments d'acord no hi ha estabilitat de les polítiques d'habitatge. És per això que incloem el Pla per al dret a l'habitatge 2021-2026 i la centralitat de la Taula de l'habitatge.

És pot objectar que l'Institut s'ocuparà de solucionar els problemes d'habitatge. No hi ha incompatibilitat entre votar favorablement aquesta llei i posar en marxa els mecanismes que ofereixi, i després presentar vostès el seu Institut de l'habitatge. Només s'ha d'extreure el Registre de contractes per col·locar-ho al seu lloc. Aquesta llei és, doncs, una oportunitat.

Respecte a l'increment de salari mínim interprofessional. S'ha objectat efectivament, les petites empreses veurien afectada la seva viabilitat si s'augmenta el salari en els termes que nosaltres proposem.

Bé, argumentar de nou que es proposen dues fases, que s'introdueix progressivitat, una progressivitat que si la construïm de 52 en 53% no crec que s'assoleixi en els anys que queden de legislatura.

En segon lloc, cal afegir que precisament ara és el moment. Seguint la lògica del consum intern que inclús el Govern ha reconegut com a clau en aquest context, calen cercles virtuoses que permetin aquesta retroalimentació.

Pel que fa a les petites i mitjanes empreses. Generalment a la lògica presentada, la lògica és la inversa, són les grans empreses on s'acumula una major freqüència de salaris mínims per una raó, les

empreses grans poden crear economies d'escala que en el "sector serveis" es tradueix en acció sobre els costos mitjans variables ja que els fixos no són tan flexibles per a la seva intervenció, és a dir, més especialització i visió del treball. Això és una tendència a la baixa dels salaris mantinguda pels índexs de rotació i per la possibilitat d'acomiar sense causa.

Les petites empreses procuren fidelitzar l'empleat, doncs no poden permetre reiniciar la formació del mateix amb gaire freqüència, formació que els és prou valuosa. S'hi suma el caràcter familiar de moltes d'aquestes empreses la qual cosa fa que els empleats sovint es trobin per sobre del salari mínim.

En aquest sentit les grans empreses han estat proporcionalment més beneficiades per l'esforç públic per esmoreir l'impacte de la crisi sanitària, bé sigui en matèria de crèdits tous o en matèria d'expedients de regulació temporal d'ocupació la qual cosa ens indica que s'ha de gaudir d'un mecanisme de transmissió d'aquest esforç a la població. Recordo, però, que parlem sempre de la franja dels salaris mínims. No serà l'increment del salari mínim el que llauri la nostra economia, sinó l'immobilisme respecte a la digitalització i la recerca de la transformació del model productiu.

Seguint amb les pensions i les pensions de solidaritat. Es pot objectar i, de fet s'ha fet, que representa un cost inassolible que bàsicament no podem fer-ho. El pressupost del Ministeri d'Afers Socials, Habitatge i Joventut pel que fa a les transferències d'atenció a les persones i famílies ha experimentat un increment del terç, 34%, de 2020 a 2021 passant dels 6 milions d'euros als 8 milions.

Això és una mostra de quina és la situació avui. Dades de la CASS per l'agost d'aquest any situen les mitjanes de les categories afectades per la llei en 776,76 euros pel tram de 26 als 30 anys de cotització, i 931,17 pel tram de 31 a 35 anys de cotització, encara lluny del llindar de cohesió social. L'any 2019 les pensions de solidaritat per a la gent gran, pensions dependents del Ministeri d'Afers Socials i que en complementen les de jubilació, van gaudir d'un import total de 4.625.686,56 euros segons les dades del Departament d'estadística amb un increment del 13,3 % respecte de l'any anterior.

Crec que les xifres parlen i diuen que la situació no va millor sinó que requereix de més diners per solucionar les casuístiques per molt individuals que vulguin. Proposem una actuació de més calat.

La Sra. sàndica general:

Ha d'anar acabant Sr. Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Sí, acabo en breu.

Però, no només són les xifres. El col·lectiu de pensionistes, ho esmentava al principi, ja ha reclamat una tretzena part en diverses ocasions.

Pel que fa... i amb això acabo, les disposicions addicionals que no presentem en aquesta llei que són al projecte de llei original. Tindrem l'oportunitat de parlar amb les esmenes per avançar que són ambdues disposicions que valorem com una involució, que sacrifiquen estàndards constituïts en lleis de fa més de vint anys.

És una política d'habitatge pobre, basada en la reducció dels estàndards que assegurin l'habitabilitat i la funció social de la propietat. No es modifiquen les lleis, pràcticament es convida als comuns a no fer-les efectives. Es desnaturalitza l'objecte per la qual aquestes qüestions van ser legislades.

Per acabar insistir en el que ja hem ofert en diverses ocasions i és aquest pacte d'Estat del dret a l'habitatge, pacte d'Estat que faci efectiu aquest pla i que harmonitzi tots els agents que participen en la seva consecució.

Gràcies Sra. sàndica.

La Sra. sàndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Pel Govern, Sr. Víctor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies Sra. sàndica.

Bé, en primer lloc per donar una resposta al Sr. Camp que d'alguna manera, doncs, ha exposat també punts de la nostra llei...

La Sra. sàndica general:

Perdoni Sr. Filloy, si es treu la màscara li serà més fàcil.

El Sr. Víctor Filloy:

D'acord gràcies.

Doncs, deia que el Sr. Camp, en primer lloc, agrair-li, també perquè ha exposat alguns dels punts de la nostra llei i, doncs, en aquest sentit positiu. Manifestar-li una mica la seva inquietud en relació a què si tenim o no tenim un full de ruta. Jo voldria aprofitar avui també per aclarir-li que sí que tenim un full de ruta. El que probablement no sigui la ruta o el camí, doncs, que a vostès els hi agradaria. Però en tot cas, tenim un full de ruta. Aquest full de ruta avui en

dia es compon per diferents accions relacionades amb l'habitatge.

En primer lloc, i no se li escapa, i ja no és una qüestió d'aquesta legislatura, sinó que hi havia altres legislatures anteriors, doncs, tot el sistema d'ajuts que tenim a les persones en matèria d'habitatge en el programa anual que el Ministeri d'Afers Socials convoca. Aquest any, com sap, hem dedicat més de 2 milions d'euros i hem atès o hem ajudat, diguéssim, a més de 1.000 famílies o llars.

Una altra de les qüestions que tenim en matèria d'habitatge i que tampoc és nova, però sí que cada any mirem o intentem millorar, és el Pla Renova, que com vostè sap i com ja hem explicat moltes vegades, doncs, com a mínim permet també, doncs, aportar producte nou d'habitatge, ja sigui de lloguer o de venda al mercat i, per tant, soluciona o aporta, com a mínim, una solució al mercat o a la manca d'oferta en el sector de l'habitatge.

Una altra qüestió és com la que debatem avui aquí, que és la llei de mesures urgents o lleis de mesures urgents que de forma, diria jo, doncs, anual i ponderada en relació a la situació econòmica que vivim, ens permet reconduir certes situacions.

I una altra que vam aprovar ahir, que és l'Institut nacional de l'habitatge. Intentaré no expressar-me gaire en aquest sentit, perquè ja tindrem ocasió en el moment que entri al debat. Però aquest institut, bàsicament el que ens ha de permetre és disposar d'una estabilitat en matèria de polítiques d'habitatge. Miri, des de l'any 2000, el Departament d'habitatge o l'Àrea d'habitatge, o la qüestió de l'habitatge ha anat apareixent i desapareixent en diferents legislatures en funció de la situació econòmica de cada moment, en funció, també, si estava de moda o no estava de moda, per dir-ho d'alguna manera. No és pot fer polítiques d'habitatge en aquest sentit. No es pot improvisar cada 4 anys en matèria d'habitatge. I vostè ho sap. En aquest sentit, l'institut esdevé una peça imprescindible, estable en el temps, de caràcter tècnic per aportar solucions, o com a mínim, doncs, proposar alternatives als polítics que en aquell moment estiguin governant, anticipant-se als cicles econòmics, anticipant-se a moltes qüestions com poden ser el creixement de la demografia, l'impacte econòmic, per exemple, d'una situació com la que estem vivint. etc. Per tant, serà imprescindible aquest institut.

Aquest és el nostre full de ruta que a més a més anirem alimentant amb programes específics, probablement per la gent gran o pels joves, perquè cal també atendre aquestes casuístiques.

Sr. Sánchez, per anar ràpid, no entraré al detall de moltes qüestions, perquè crec que en el debat de les esmenes tindrem ocasió. Però en tot cas, per parlar

dels 4 punts que vostè manifesta, la pròrroga. La pròrroga del contracte, cregui'm, crea desigualtat. El que proposen crea desigualtats. És a dir, un contracte de 5 anys, que es renova a 5 anys, i un altre que per una altra qüestió es renova a 1 any, crea desigualtats i crearà situacions, doncs, com li deia abans, de ciutadans de primera i ciutadans de segona.

El registre que vostès en parlen avui ja es repetit com si fos la joia de la corona del que estan proposant. Miri, crear el registre aquest que vostès proposen en una llei de mesures urgents, representa que el que està dient d'alguna manera és que a partir del dia 1 de gener, segons la seva proposta, totes les persones hagin d'anar corrents a registrar-se amb aquest registre, sota amenaça que si no seran sancionades perquè han elaborat un règim sancionador, diria jo, extremadament coercitiu.

Per tant, miri, jo crec que no és la fórmula. Les coses s'han de fer d'una manera molt més rigorosa, estable, i pensada. Aquest recull de dades ha d'anar incorporat en l'Institut nacional de l'habitatge, que de forma, diguéssim, paulatina, haurà d'anar incorporant solucions consensuades, a més a més, amb els comuns i treballades, a més a més, de forma telemàtica, i sobretot, consensuades amb els sectors.

Vostè ens diu que el Pla Renova cal lligar-lo una vegada més al LECS, etc. Miri, de veritat, és que no té res a veure. Com li van dir o com van dir no fa gaires dies en aquesta Cambra, permeti'm, confonen 'naps amb cols. El Pla renova té la intenció, la simple intenció d'aportar producte nou al mercat. No té absolutament res a veure amb la proposta que ens fan. No es pot vincular el preu accessible o assequible en només una qüestió d'ingressos familiars. El preu assequible es determina també en funció de les característiques de la tipologia de l'habitatge. No és el mateix preu accessible un habitatge de 3 habitacions d'una finca nova amb ascensor i plaça de pàrquing, que un pis d'una habitació sense ascensor, independentment del nucli familiar.

A més a més, li diré una altra cosa, el LECS que vostè comenta, també es calcula amb LECS familiar. Un LECS familiar, segurament, una família de 2 progenitors amb 3 fills estem parlant quasi pràcticament, 5.000 euros aquest LECS familiar. El 30% serien 1.500 euros. Això és un lloguer accessible. Perdoni'm, no té res a veure. És a dir, vostè calcula el LECS familiar per una persona. Però el LECS familiar té una altra visió que s'estén, també, en l'àmbit de la família.

Per tant, la veritat, crec que no es pot vincular el Pla Renova amb aquestes qüestions.

Una altra de les propostes que comenten, Pla d'habitatge. Ja li he dit, el Pla d'habitatge sí, però ja hi

és a l'Institut nacional de l'habitatge. Un pla d'aquest tipus s'ha de reflexionar. No es pot posar en una llei de mesures urgents. En breu tindran a tràmit la llei. Els convido a què accelerem el tràmit parlamentari per tal de disposar d'aquest institut el més aviat possible, i iniciar aquest Pla d'habitatge. Que d'altra banda, ja li diré, que d'alguna manera, des del Ministeri d'Habitatge, en aquest cas, o des de l'Àrea d'Habitatge, ja estem impulsant mesures per tal que en el moment que l'Institut, doncs, pugui arrencar el seu camí, ja disposi com a mínim de les eines bàsiques per elaborar aquest pla com són els sistemes d'indicadors d'habitatges del nostre país.

La comissió nacional, tornem a la taula d'habitatge, a la famosa taula d'habitatge que cada any ens posen aquí el faristol. Ja existeix aquesta taula, no cal que s'hi vulguin incorporar, ja hi són, ja heu vist que hi són, perquè poden recuperar tota la informació que allà s'hi parla. I per tant, doncs, el debat parlamentari ha d'estar aquí. Aquella taula creiem que ha de continuar sent una taula tècnica. Això sí, a la que hem de mirar, doncs, d'ampliar, i a la que hem d'adscriure a l'Institut nacional de l'habitatge, perquè una vegada constituït ja no tindrà sentit que estigui depenent del ministeri en aquest cas.

Miri, en definitiva, la nostra llei... la seva crec que s'ha quedat al 50%, sincerament. La nostra proposta, com a mínim, vehicula dos qüestions cabdals en matèria d'habitatge, que és l'oferta i la demanda. Miri, en matèria d'oferta, la nostra llei, li repeteixo, contempla el Pla Renova que aporta producte nou al mercat. Contempla la mesura de determinades excepcions, que és la mesura coneguda popularment, potser pel canvi d'ús, que com ja li he dit, ha sigut un èxit en la darrera ocasió, i que ha aportat 174 habitatges nous al mercat. A més a més, aporta la possibilitat que els comuns puguin rebaixar la cessió en sòl urbà consolidat al 0%. Que sens dubte, això pot arribar a afavorir que alguna nova promoció d'habitatges surtin al mercat. I li diré una cosa, independentment de quin tipus d'habitatges surtin al mercat, ja estem aportant producte nou al mercat i, per tant, dins de la circulació que hi ha natural en el mercat de l'habitatge, ja per si sola, és una bona mesura. Els convido a què reflexionin i si tenen contacte amb alguna corporació comunal, que els hi facin saber, doncs, que seria segurament una bona mesura per aportar habitatge de lloguer al mercat. Això incrementa l'oferta. Vostès a la seva proposta no en tenen ni una de proposta que incrementi l'oferta.

I a més a més què fem amb aquesta llei? Capacitem a les persones, certament d'una manera ponderada, una vegada més, una manera on les finances de l'Estat resisteixin la situació econòmica que estem vivint, però a més a més, amb el compromís ferm que hem

agafat de legislatura de fer-ho de forma progressiva, però real. Aquests increments de salari mínim i aquests increments de pensions capaciten cada vegada més les persones que, justament amb aquestes mesures d'ampliació de l'oferta, segurament, doncs, a la llarga, perquè són mesures evidentment a llarg termini, ens aportaran solucions.

Però és que a més a més, dins de la llei hi ha la protecció, una protecció urgent, que és l'essència d'aquesta llei que és la protecció a la renovació tàcita dels contractes de lloguer.

Sincerament acabar la seva, una altra vegada, intervenció proposant un altre pacte d'Estat en matèria d'habitatge amb els pactes d'Estat que tenim a damunt la taula, que ja fa més temps que tenim a damunt de la taula i que encara no hem acabat de tancar, crec que no és la millor solució.

Miri ja li avanço una coseta, la Llei de l'Institut Nacional de l'Habitatge permet crear un òrgan o un comitè director en què estaran representats també els comuns i el Govern. Aquest serà un espai on segurament des d'una vessant més política també podrem avançar en matèria d'habitatge traslladant tot allò que, diguéssim, es pensa des de l'àmbit polític a un aspecte més tècnic per poder contrastar i elaborar polítiques d'habitatge eficaces i eficients pels nostres ciutadans. Res més.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Filloy.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs Sr. Sánchez, només faltaria! Evidentment per això estem tots, per debatre i llegir les propostes dels altres i això crec que enriqueix molt i pot aportar moltes coses positives. Només faltaria, evidentment! I li dic: de res, ja que ens ha donat les gràcies per haver-ho mirat. Només faltaria! Evidentment que sí.

Li vull contestar, Sr. Sánchez, a una de les parts concretes que he vist que la Sra. Bonell, el Sr. Magallon i jo ens hem repartit una mica la resposta a la seva proposta. Li vull contestar a una cosa que des de la nostra posició, i admeto la seva discrepància, la veiem d'una forma diferent. Quan vostè diu... Crec que he anotat correctament: que "*Deu anys aporta estabilització al mercat de lloguer*" -crec que ha dit "estabilització", crec que ha fet servir aquesta paraula, més o menys ha dit això, a què sí Sr. Sánchez? Ha dit "estabilització"... No ha dit això?: "*Una pròrroga de*

cinc anys addicionals aporta estabilització al mercat de lloguer”, per tant, on vull arribar és que... i ho torno a explicar, és que si hi ha un contracte de cinc anys, que d’acord amb la seva proposta, es renova per cinc anys més -per això dic deu anys-, vostè diu que això porta estabilitat o estabilització. Bé, jo li diré el perquè des de la nostra discrepància política pensem que això no és així.

En primer lloc, perquè en un període de cinc més cinc, i evidentment és a petició de l’arrendatari, evidentment té aquest automatisme, no és un automatisme que sigui si vol... com li diria? És un automatisme que genera quan la part més feble, per dir-ho així, ho demana. I, per tant, si ho demana automàticament es genera aquesta pròrroga de cinc anys.

Per què això no aporta estabilitat? Sinó que aportarà una pujada de preus. Jo li posaré uns quants exemples, o unes quantes circumstàncies que poden succeir i que, per tant anirien en contra al que vostè jo crec que bonament proposa perquè intueixen que això portarà un avantatge i jo li dic que crec que porta un inconvenient.

En primer lloc, no hem d’oblidar el famós cas dels pisos que avui dia romanen tancats i que no s’obriran perquè el Consell General ho decideixi, sinó que s’obriran perquè alguna altra autoritat així ho permetrà i per tant afloraran noves propietats al mercat. Això serà un aliment que distorsionarà la situació actual a una situació de major oferta i, per tant, baixada de preus. Això en primer lloc.

En segon lloc, si vostè li diu als propietaris dels béns immobles que de forma automàtica i de facto poden estar subjectes a deu anys de contracte de lloguer, es pot trobar amb l’efecte pèndul que els propietaris decideixen anar a un altre mercat que doni rendiment a la seva propietat que és el mercat dels habitatges turístics. Per tant, desapareixerien habitatges del mercat de lloguer per anar-se’n a l’habitatge turístic.

A més a més, es podria trobar també en una altra situació, que els pisos llogats i que, per tant, de facto tenen una càrrega o gravamen -si vostè ha tingut ocasió de llegir mai una escriptura de compra-venda d’un bé immoble, els arrendataris ocupants estan a l’apartat de càrregues i gravamen de les escriptures. No vull dir que sigui una càrrega ni un gravamen, dic que jurídicament la compra-venda d’un bé immoble amb llogater o amb ocupants, o sense, s’observa de forma diferent.

Per tant, un pis que es lloga té de fet, un ocupant, un arrendatari que allò representa des d’aquest punt de vista de la propietat un gravamen per aquella possible transmissió que així s’ha de contemplar i, per tant, com que representa... -i ho dic des del punt de vista

jurídic, no de la paraula en si-, com que representa una càrrega vostè es pot trobar amb la situació de què els pisos no llogats pugin de preu. M’entén el que li vull dir? Un pis llogat està estabilitzat en la rendibilitat immobiliària... Sí, sí, Sr. López no rigui! I el pis no llogat té un gravamen menys perquè el propietari té el dret de disposar de si el vol, o no, llogar o de si el vol, o no, comprar o vendre.

A més a més, si provoquem que els propietaris de béns immobles no es vulguin lligar a eventuals contractes de deu anys i en vulguin fer un altre ús i disposició de la seva propietat, també es pot trobar que aquests propietaris decideixin retirar el pis del mercat immobiliari de lloguer i, per tant, es contrau l’oferta i, per tant, si manca oferta puja el preu del lloguer perquè n’hi ha menys, i com que n’hi ha menys i van més buscats, són més cars.

En definitiva, aparentment anunciar que vostès volen que els contractes siguin automàticament de cinc anys més cinc anys... en el punt més extrem, ben entès, pot provocar efectes... no perseguits segurament perquè sinó, no ho haurien proposat, però aquí està el debat, com són que aflorin més pisos un altre cop al mercat turístic on havien marxat i que faci pujar el preu de l’habitatge de compra-venda per aquells pisos que per tant no estan ocupats ni llogats i que, a més a més, hi hagi propietaris que decideixin treure el seu immoble de la disponibilitat arrendatària.

Nosaltres seguim pensant que el que cal és dotar de seguretat jurídica al mercat, jo crec que s’estan agafant formes i un full de ruta que van cap a aquest camí i, com ha dit el Sr. Filloy, facilitar l’aparició d’oferta: a més oferta menys preu. Facilitar l’oferta, el Sr. Filloy ha donat una sèrie de mesures, i pensem que si hi ha més pisos al mercat farà que aquests pisos tinguin per tant... a les persones que busquin pis tinguin més opcions i, per tant, siguin els pisos una mica més barats. Per tant, no estem a favor de sancions, de responsabilitzar l’administrat amb més gestions perquè tot això provocaria petits augments de preu a l’actual disponibilitat de pisos de lloguer.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Naudi.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Sr. Filloy, fa anys que des de què es creà la Llei del sòl que es comença a parlar de l’ús social de la propietat i

es comença a regular seriosament tot el tema de l'habitatge.

Si bé és cert que a partir del 2007-2008 la primera crisi que tenim immobiliària no provocada pel nostre país sinó per un problema de les hipoteques, aquesta ens afecta.

En aquella època, com vostè sap, el Govern crea el Departament de l'habitatge i crea la Borsa d'habitatge. Des d'aquella època fins ara, per tant, som sensibles a l'habitatge però voldria dir que a l'any 2016 el Govern deroga el Departament de l'habitatge. El 2016 no és tan lluny, fa quatre dies, i al cap de quatre dies, o sigui, al 2017 o el 2018 ja comencem a tenir problemes d'habitatge després d'haver derogat el Departament d'habitatge.

A partir d'aquí, la pregunta seria: quantes vegades des d'aquesta Cambra hem modificat la Llei d'arrendament de finques urbanes a través de la pròpia llei o a través d'altres lleis? Doncs, segurament les hem modificat moltes vegades, per això de vegades els hi faig referència al full de ruta. Agraïxo que agafin les nostres idees, les compartim, col·laborarem amb vostès. No pot ser d'una altra manera! Però, m'agradaria també que ens agafessin de la mà amb el tema que li he proposat de tot el tema del Saig, per regular tot el que és el procediment del desnonament i tornar a recuperar l'habitatge. Aquest seria un tema important, al nostre entendre, que també m'agradaria i que aportaria seguretat jurídica.

Parlen vostès també d'un registre dels contractes de lloguer. Nosaltres aquí tenim una sèrie de dubtes. Vull creure que totes les persones que tenen habitatges doncs fan les declaracions de l'inquilinat. Per tant, sabem exactament quins són els preus que paguen. Vull creure que la gran majoria d'agents immobiliaris doncs, cotitzen a través de l'impost de no resident. Vostès tenen exactament, inclús, la ubicació de l'habitatge en aquests casos, no?

Per tant, doncs, ens ficarem al seu costat, volem treballar, volem més seguretat jurídica, no volem que el tema de l'habitatge l'haguem de portar en el Ple del Consell cada sis mesos, perquè això no dona cap tipus de garantia jurídica de cara a les persones que volen invertir i ens preguntem, en una conjuntura financera com la que hi ha avui que el diner dona zero o menys de zero, com és que la gent no inverteix en matèria d'habitatge?

Aquesta seria una de les qüestions que ens hauríem de ficar. I segurament aquí rau amb el tema de la inseguretat jurídica, que anem canviant les lleis massa sovint i la gent no es tira a la piscina. I permeti'm que li digui, celebro i el felicito, doncs, que ahir vostè presentés l'Institut nacional de l'habitatge, però també li vull fer una reflexió. El nostre grup

parlamentari se'n va assabentar per la premsa. Per tant, vostè sap que tenim la mà estesa, vostè sap que treballarem en aquesta matèria. Des de Terceravia no pensem fer política en matèria d'habitatge, només faltaria, per tant, doncs, no entenem com no es va tenir la cortesia de poder-nos-ho dir almenys abans.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Magallon.

El Sr. Marc Magallon:

Gràcies Sra. síndica.

Intervindré breument per donar resposta al que ha dit el Sr. Sánchez referent als punts que afectaven a la meua intervenció. I crec que ha mencionat que per fer rodar l'economia potser seria aquest any el bon any de poder fer aquest increment salarial pel que fa al salari mínim.

Nosaltres contràriament a la proposta que fan d'aquest augment del 8,3%, precisament pensem que les coses s'han de fer de forma ponderada i equilibrada. Sí que parlava de la sostenibilitat. Està clar que s'hagués pogut fer sostenible i aquest 8,3 probablement haguéssim trobat la manera de fer-lo sostenible. Però fer-ho de manera ponderada, s'ha de mirar l'ajuda d'ambdues bandes. Aquestes 13.000 microempreses que feia referència en el meu speech, doncs, un 8,3% en el moment en què ens trobem ara mateix, que moltes d'elles estan en la corda fluixa, estem en una llei d'ERTOS ajudant a tot aquest teixit empresarial per mirar de fer el possible i impossible, perquè se'n puguin sortir, i que el mínim nombre de totes elles, hagin de tancar arrel d'aquesta malaurada crisi de la Covid, doncs, nosaltres pensem que cal fer-ho de forma ponderada. Aquest 3,5% pensem que ja és una bona partida, un bon punt de partida, i tampoc serà la manera de tensionar tot aquest teixit empresarial que en aquest moment actual no és pas el moment d'aplicar-los un 8,3% en el salari mínim i que el seu capítol 1, de tot aquest empresariat pugui de forma alarmant i que sigui una manera d'acabar-los-hi de ficar la soga al coll.

Gràcies Sra. síndica, res més

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Magallon.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Mònica Bonell.

La Sra. Mònica Bonell:

Gràcies Sra. síndica.

Sí, primerament unes paraules pel Sr. Camp perquè no pensi que no som considerats. Vostè en la seva intervenció ha fet propostes, doncs, per l'habitatge, que provenen de la seva formació política, potser si ens les haguessin entrat amb un text alternatiu, les haguéssim valorat. Però jo crec que en els treballs en comissió i amb les esmenes que han presentat, en podrem parlar a bastament i també, doncs, sentir els plantejaments que tenim tots, tots plegats.

Sr. Carles Sánchez, li agraeixo les explicacions, ja que li havia demanat algun dubte sobre la base de dades. A veure, ja sabíem que havien tingut accés a la Llei de la creació de l'Institut de l'habitatge i que, evidentment, havien agafat aquesta idea d'allà. També n'havíem parlat l'any passat. Però no ho he pogut evitar. Després del debat que vam tenir amb aquella reserva d'esmena on el Sr. Roger Padreny, doncs, defensava tan fermament el registre de la propietat, doncs, no he pogut evitar, doncs, no dir-ho. D'acord!

Jo crec que potser ens ha sobtat que ens esperàvem un text alternatiu amb moltes més aportacions que no les que ja coneixíem de l'any passat, i per això he fet el comentari que estàvem una mica decepcionats. Perquè ens ha sobtat veure que hi havia propostes, doncs, que ja les coneixíem perquè les havien entrat com a esmena, i les altres eren propostes, doncs, que provenien dels plantejaments polítics de la majoria.

I bé, sincerament només el comentari era aquest.

Tinc la sensació, però només és una sensació, que vostès no estan d'acord, no sé si ho han dit, no m'ha quedat clar, que no estan d'acord amb la creació de l'Institut de l'habitatge. I bé, aquest debat ja el tindrem quan tinguem la llei a tràmit i en puguem parlar. Però tinc aquesta sensació, perquè sinó, no entenc perquè algunes coses les han agafat d'aquest text legislatiu i les han incorporat en el seu. Potser és la manera. Vostès diuen que per anar ràpid i poder-ho ja dur a terme per a l'any vinent. És molt difícil. Jo crec que és més perquè possiblement quan tinguem aquesta llei potser votaran en contra i han volgut ja incorporar aquestes aportacions en el seu text alternatiu, però ja ho veurem.

Després m'ha fet un comentari referent a la renovació dels contractes que em deia, perquè jo he parlat dels propietaris. Perquè nosaltres pensem des de la majoria que la seva proposta els castiga. És veritat que aquesta situació que estem vivint, aquesta crisi sanitària afecta a tothom, està sent complicat per a tothom. No hi ha ningú, absolutament ningú que no hagi quedat afectat d'una manera o d'una altra per la crisi sanitària.

Però des de totes les ajudes que s'estan fent, doncs, des del Govern, de les diferents lleis de mesures urgents que hem aprovat en aquesta Cambra, hem mirat de poder arribar a tothom i ajudar en la mesura que creïem escaïent, i mai parlem dels propietaris, i ens sembla que el fet de voler per llei fer que aquests contractes s'hagin de renovar per 5 anys, doncs, ens sembla que encara agreuja més les dificultats per les que passen. Els llogaters estan rebent ajudes, però els propietaris, doncs, algunes, però hem de reconèixer que potser no són les suficients o les que voldrien. I per això he fet el comentari que ens semblava que no era una bona proposta. Després el meu company Carles Naudi ja ha parlat a bastament i, també, doncs, el meu company Marc Magallon pel que fa als salaris i a les pensions.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Bonell.

Altres intervencions...

Sr. Sánchez desitja intervenir...

Endavant.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

No em vull estendre gaire en aquesta tercera intervenció i, és més, l'adreçaré en un sentit de conclusió, de les conclusions que puc extreure de les seves intervencions, de les seves reiteracions respecte a determinats punts.

Crec que he estat explícit en la primera intervenció sobre els punts del text alternatiu que nosaltres presentem, així com en la segona intervenció donant resposta a les principals crítiques, opinions i observacions fetes pels grups, únicament aclarir alguns punts.

Respecte a les sancions, on el règim sancionador es va incorporar l'any passat per donar cobertura a les excepcions i perquè no existissin frau en les excepcions que s'integraven en la llei de mesures urgents que votàvem ara fa un any.

És clar, nosaltres en incorporar el registre si volem dotar-lo d'efectivitat en el sentit que he descrit en els punts anteriors, perquè crec que bé, no s'ha acabat de veure la globalitat dels camins que permet aquesta llei amb les seves eines. Però més enllà d'això, si incorporem un registre i volem que sigui efectiu, evidentment, s'han d'incorporar, doncs, tipificar l'obligatorietat d'inscripció i després, tipificar també les sancions que s'estableixen si no s'inscriu al contracte. Les establim en els dos primers nivells, una

sanció lleu pel retard en els 30 dies d'inscripció, i una sanció greu en el cas de no inscriure'l. No crec que sigui un càstig excessiu tal com l'han presentat aquí.

Ha parlat Sr. Naudi dels pisos buits i m'ha fet reflexionar en una pregunta amb resposta escrita que ha entrat tot just aquest matí, que és la del registre de pisos buits i l'impost de pisos buits, entrada a inicis del 2019, i que encara tot i que la llei segueix en vigor, no coneixem. S'havia de reglamentar, havíem de conèixer els detalls de com havia de funcionar aquest registre, un dels quals és la inscripció voluntària, que s'especifica en les disposicions darreres, si la memòria no m'enganya.

Clar, una inscripció voluntària anul·la l'efectivitat que pugui tenir el registre. I no volíem cometre el mateix error a l'hora de parlar del registre de contractes. És per això que s'inclou la seva tipificació, com és del tot normal, entenc en una mesura que inclou una llei.

Bé, simplement insistir en què no és pròpiament l'oferta, no entenem el problema de l'habitatge com un problema exclusivament d'oferta i demanda. Nosaltres el que pretenem amb les mesures a curt, mitjà i llarg termini és segmentar el mercat perquè aquest compti amb un segment exclòs de les variacions de l'oferta i de la demanda, que és el segment d'habitatge de preu assequible. Que proporcioni a la majoria de la població una assegurança a l'hora de recórrer el seu dret a l'habitatge digne, sigui per la construcció d'habitatge públic, l'adquisició, les diverses fórmules que podrem entrar en la seva discussió. Però més enllà d'això, no entenem el problema de l'habitatge, insisteixo un problema d'oferta i demanda sinó com la necessitat d'un segment fora del mercat, per entendre'ns.

En aquest sentit, els hi agraeixo la didàctica que s'ha fet des de la visió de la propietat. Nosaltres parlem des de les necessitats de les majories, en aquest cas jo particularment he parlat des d'aquest angle, i així ho explicito. Agraeixo que ens hagin fet explicitar la seva visió. Agraeixo també que ens hagin fet remarques i valoracions positives respecte a determinades qüestions, i bé, convidar-los a votar favorablement aquesta llei, i estar a la seva disposició per aquells punts, conceptes, mesures que vulguin i que coincidim i que vulguin debatre.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Pel Govern, Sr. Filloy desitja intervenir...

Té la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies Sra. síndica.

Intentaré ser ràpid perquè ja és tard.

El Sr. Camp bàsicament doncs comentar-li quatre punts. Ens manifestava la seva inquietud pel que fa als impagaments i que el Saig pogués executar. Doncs els lloguers impagats ja els executa el saig Sr. Camp. Però pel que fa als desnonaments, no es poden perquè és una mesura que ha d'executar l'autoritat judicial.

Una altra qüestió que manifestava, una altra qüestió que li vull avançar, però amb això no vull entrar en gaire explicacions de la llei de l'institut. La llei de l'institut també preveu doncs augmentar la capacitat del servei de mediació amb la competència de l'habitatge. Per tant aquí tindríem una altra via de resolució ràpida en matèria d'habitatge que segurament vindrà a aportar solucions a la problemàtica que ens esmentava.

I pel que fa a la llei de l'institut, miri, que em digui que ha estat una sorpresa, m'estranya perquè ja fa més d'un any que en parlem de la llei de l'institut nacional de l'habitatge, se n'ha parlat en diferents mitjans de comunicació. És un projecte estratègic del Govern inclòs a l'H23 i per tant, jo crec que d'alguna manera tard o d'hora es podria esperar que aquesta llei doncs entrés a tràmit parlamentari.

Pel que fa al Sr. Sánchez, jo miri em centraré en el registre perquè em sembla que és el que vostè més li dona voltes, però està claríssim el que ens manifesta vostè. Miri, vostès diuen: "Registre obligatori i sinó sanció". És això el que ens està dient. La gent ha d'anar corrents al registre, registrar-se i si no sanció. Això és el que ens proposa, no és el que proposem nosaltres. El que proposem nosaltres és una base de dades que executin les administracions, les comunals sense cap càrrega per l'administrat ni amenaces pels ciutadans. Per tant és molt més simple, molt més segurament ràpid i eficaç.

En tot cas Sr. Sánchez, vistes les seves propostes i vist que doncs el seu text recull pràcticament totes les propostes incloses en el nostre text més propostes que hi ha a l'institut nacional de l'habitatge, estic segur que no trobarem gaires objeccions en el moment en què entrem a debat la llei de l'institut, i en aquest sentit doncs si fos així ja li dono les gràcies.

Per part meua Sra. síndica no tinc gran cosa més a aportar.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Filloy.

La resta de grups desitgen intervenir...

Sr. Naudi, vostè no...

Sr. Camp, endavant.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Bé ja li he dit que estem disposats a col·laborar. Perdoni però potser no m'he explicat bé en la meua intervenció.

Donat que avui en dia hi ha els mecanismes necessaris i escaients per poder ajudar a aquelles persones i a aquelles famílies vulnerables que puguin arribar a tenir dificultats, no entenem massa com encara doncs hi ha un grau de pispes o de gent que no volen fer front als seus compromisos en aquest cas de lloguer. I jo ja sé que el Saig executa el desnonament, només faltaria. El que estem demanant des de Terceravia és un procés que sigui molt més ràpid, que no s'hagi d'arribar als components de la justícia sinó que se n'ocupi el Saig perquè queda prou clar quines són les obligacions de cada part en els contractes de lloguer. Ho demano per no col·lapsar la Batllia. Aquest és un element de seguretat jurídica que segurament també pot intervenir en positiu per poder aportar més producte a dins del mercat de lloguer. Res més, i que col·laborarem amb vostès, només faltaria.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Magallon, desitja intervenir...

Sra. Bonell...

Alguna altra intervenció...

No havent-hi més intervencions es dona per acabat el debat i procedirem a la votació a mà alçada de l'esmena a la totalitat presentada.

Recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Vots a favor...

Vots en contra...

Abstencions...

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat si us plau.

La Sra. Susanna Vela:

Vots a favor 7, vots en contra 21.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Economia.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Els recordo si us plau que surtin de manera ordenada i si han de parlar entre vostès facin rotllanes guardant les separacions.

Gràcies.

(Són les 18.28h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877